

Xi rejser til Moskva – markerer en stadig mere forvandlet verden

Den 21. marts 2023 (EIRNS) – For at få en fornemmelse af hvor hurtigt verden ændrer sig, og hvordan ideen om en verden uden geopolitik gør sig gældende, kig på udviklingen i løbet af den seneste måned.

For præcis en måned siden, den 21. februar, offentliggjorde Kina sit idéoplæg til et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Dette fulgte efter Kinas usædvanligt skarpe kritik af USA's udenrigspolitik, som blev offentliggjort dagen før med titlen "US Hegemony and Its Perils". Tre dage efter dette, den 24. februar, offentliggjorde Kina sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine.

Kort efter blev det diplomatiske gennembrud for forbindelserne mellem Saudi-Arabien og Iran bekendtgjort i en aftale, som Kina havde formidlet, og som var et tydeligt udtryk for det Globale Sikkerhedsinitiativ.

Få dage efter besøgte den syriske præsident, Bashar al-Assad, Moskva til to dages møder med præsident Putin og stadfæstede dermed sit engagement i genopbygningen af den belejrede nation. Assad fortsatte derefter til De forenede arabiske Emirater, hvor han deltog i drøftelser om øget økonomisk samarbejde samt den forestående overordnede tilbagevenden til det arabiske samfund af nationer – eller, som en ekspert i De forenede arabiske Emirater sagde: at tage "fortidens fjender og omdanne dem til morgendagens venner". Alt dette skete til stor ærgrelse for dem i Vesten, der havde stræbt efter Syriens fuldstændige udslettelse i løbet af det foregående årti.

Så sent som i sidste weekend inviterede den saudiarabiske

kong Salman den iranske præsident Raisi til Riyadh i et yderligere skridt af god vilje mellem de to tidligere rivaler. Søndag rejste en højtstående iransk repræsentant til Irak for at underskrive nye sikkerhedsaftaler i håb om at løse de årelange grænsespændinger mellem de to lande. Desuden er Saudi-Arabien og Yemens Houthi-fraktion blevet enige om en fangeudveksling, hvilket er endnu en potentiel gevinst af det nye paradigme, der finder sted i denne krigshærgede region.

Og dette i den uge, hvor det er 20 år siden, at den katastrofale Irak-krig blev indledt – begyndelsen på det der har været hele to årtier med ødelæggelse, forårsaget af amerikanske og britiske imperialistiske interesser.

I mandags ankom den kinesiske præsident Xi Jinping til Moskva til et tre-dages statsbesøg med præsident Putin med den udtrykkelige hensigt at etablere en fredsproces i Ukraine og øge "Koordineringen for den nye æra", som en af deres fælles erklæringer er betitlet. Er der nogen tvivl om, at verden er gået ind i en ny æra – som i stigende grad er uden for det globale NATO's diktat?

Ud fra dette synspunkt kan man betænke den nylige erklæring fra USA's udenrigsministerium om, at enhver opfordring til våbenhvile fra Rusland og Kina er "uacceptabel". Det er tydeligt, at den fordærvede ledelse i Vesten slet ikke ønsker fred, men noget ganske andet og langt grimmere. Hvem ved sine fulde fem ville acceptere denne form for farligt nonsens?

Resten af verden, den såkaldte Globale Majoritet, betragter disse begivenheder, der udfolder sig, på en helt anden måde end dem i det afsondrede og propagandistiske Vesten. Det får nogle til at se stadig klarere igennem de seneste årtiers løgne og falske løfter. Ikke alene har den højt besungne regelbaserede orden ikke formået at skabe en reel økonomisk udvikling for alle andre end de mest

privilegerede vestlige lande, men selv borgerne i de vestlige landes "haver" kan ikke selv mærke fordelene. De går i stigende grad på gaden for at kræve overkommelige og menneskelige forhold, eller også mister de nu deres søvn over udsigten til, at deres opsparinger (for dem, der stadig har nogle) fordamper i den blå luft.

Det er denne nye virkelighed og dens potentielle løsning i en verden med vitterlig suveræne nationer, der er forenet omkring menneskehedens fælles mål, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for at skabe grundlaget for gennem de sidste mere end 50 år. I disse tumultariske dage må patrioter og verdensborgere holde dette som et laserfokus i deres sind, og arbejde og organisere sig for at bringe denne uforløste verden i samhørighed med et anderledes organisationsprincip, et princip, der respekterer alle nationers rettigheder og interesser. Det transatlantiske finansielle sammenbrud, der udfolder sig nu, giver en mulighed i denne henseende, en gunstig lejlighed til at indkalde til en international konference for at reorganisere det bankerotte system og etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling på verdensplan.

De i Vesten, der tror at de kontrollerer verden, vil måske blive oprørte og skære tænder – men hvad så? Det vil blive et stort marked for fremtidens tandlæger!

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden

for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – “alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrisens galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da

den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirksomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betænk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i

forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskriser og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

Erklæring fra LaRouches uafhængige kandidat Diane Sare: Kongressen bør gennemføre LaRouches fire love

Den 15. marts 2023 (EIRNS) – Som kandidat til det amerikanske senat fra staten New York opfordrer jeg til et hastemøde i den amerikanske kongres for at håndtere den hastigt fremadskridende sprængning af det transatlantiske finanssystem, som det fremgår af de nylige bankkrak, herunder den New York-baserede Signature Bank.

Som min mentor, den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede advarede for årtier siden, er systemet fuldstændig bankerot. Der er ingen mulighed for at indfri de derivatforpligtelser på over 2 billiarder dollars, som de finansielle foretagender i London og Wall Street, der er "for store til at gå fallit", ligger inde med. Systemet må gennemgå en velordnet konkursreorganisering som led i genindførelsen af Glass/Steagall-lovens forordning om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed fra investeringsbankvirksomhed. Dette er den første af LaRouches "Fire nye love til at redde USA Nu", som han udarbejdede i 2014, men som ikke blev gennemført, fordi de fleste amerikanere og deres repræsentanter stadig befandt

sig i en vrangforestilling om den amerikanske økonomis tilstand.

[https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html] Dette alene vil beskytte det amerikanske folk mod at vågne op en smuk morgen og opdage, at alle deres opsparinger er forsvundet i cyberspace, og at alle elektroniske overførsler er indefrosset.

Den 12. marts meddelte Federal Reserve, FDIC og finansministeriet, at man ville yde Silicon Valley Bank en fuld redningspakke ud over de lovligt FDIC-forsikrede beløb, hvilket var ulovligt og kun vil forværre det uundgåelige sammenbrud. Afsnit 11 i Federal Deposit Insurance Act har følgende ordlyd: "Det nettobeløb, der tilkommer en indskyder i en forsikret indskudsinstitution, må ikke overstige det maksimale standardbeløb for indskudsforsikring som fastsat i overensstemmelse med afsnit (C), (D), (E) og (F)..." Disse paragraffer angiver 250.000 USD som dette maksimum, med mindre tilføjelser, der kun er mulige som inflationsjusteringer, og for pensionskonti. "Undtagelser for systemiske risici" er ikke fastsat i denne lov.

På samme måde som i den igangværende politik med at holde amerikanske soldater i Syrien uden en krigserklæring fra Kongressen, har Biden-regeringen igen overtrådt hensigten med den amerikanske forfatning ved at øge det amerikanske folks gæld med en destruktiv handling uden kongressens tilladelse.

Konkursreorganisering og gennemførelse af den oprindelige Glass/Steagall-bankadskillelse fra FDR-æraen vil, selv om det er et nødvendigt første skridt, ikke tilvejebringe betingelserne for et økonomisk opsving. Når den voluminøse varme luft er blevet frigjort fra spekulationsboblen, vil det være presserende at erstatte den bankerotte og forfatningsstridige Federal Reserve med en ny nationalbank med beføjelse til at udstede kredit i nødstilfælde for at

sikre visse gældsforpligtelser, der er relateret til det amerikanske folks overlevelse, såsom finansiering af pensionsfonde, kommuners offentlige arbejdsafdelinger, herunder vandbehandlingsanlæg, affaldsindsamling, brand- og politiafdelinger, hospitaler og skoler.

Samtidig skal der iværksættes et hasteprogram for at erstatte gamle dæmninger, broer, jernbaner og motorveje, som vil beskæftige millioner af mennesker. Vi bliver nødt til at iværksætte et nødprogram for at uddanne unge mennesker til at udføre det produktive arbejde, som der er et presserende behov for, og vi vil opdage, at dette ikke kan gøres uden at udbedre vores anstrengte forhold til Kina, der er verdens førende produktive økonomi, og som skal levere mange af de materialer og reservedele, som vi ikke længere selv producerer.

LaRouches fjerde lov opfordrer til et "fusionsdrevet" nødprogram til udvikling af fusionsenergi som en del af den lovlige udvikling af menneskehedens fortsatte opdagelse og beherskelse af nye universelle fysiske principper, der gør det muligt for flere mennesker at leve et mere produktivt liv fra generation til generation. En pålidelig forsyning af effektiv og intensiv energiproduktion er afgørende for at skabe grundlaget for omdannelsen af den amerikanske økonomi og verdensøkonomien.

Som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche foreslog i årtier, kan ingen nation overleve isoleret, så der bør også afholdes en international konference for førende nationer, måske på initiativ af BRICS-Plus, SCO eller Den eurasiske økonomiske Union, men også med deltagelse af USA, for at afskaffe spekulation i valutaer og vende tilbage til faste valutakurser, hvilket vil give mulighed for langfristede kreditter til store projekter for økonomisk udvikling, hvoraf mange allerede er på vej gennem Bælte- og Vej-Initiativet.

I betragtning af den nylige svinagtige opførsel hos det store flertal af vores føderale repræsentanter i spørgsmål om krig og fred samt almen moral, som f.eks. deres beslutning om at genindføre de brutale Cæsar-sanktioner mod Syrien i kølvandet på et forfærdeligt jordskælv, er jeg enig i Zepp-LaRouches vurdering af, at de presserende nødvendige foranstaltninger måske må komme fra udlandet, før den amerikanske regering vil blive tilskyndet til at handle fornuftigt.

Vi har dog for nylig set glimt af muligheder, som f.eks. den tværpolitiske støtte til Rep. Gaetz' (R-FL) H.Con.Res.21, der opfordrer til tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. Resolutionen mislykkedes, men i stedet for de typiske 421 mod 2 stemte en tværpolitisk gruppe på 103 repræsentanter for initiativet, og Rep. Gaetz erklærede, at han "ikke giver op" med hensyn til sin hensigt om at afslutte de evige krige.

En af grundene til at Kongressen er så dårlig er, at vi, det amerikanske folk, bliver ved med at lade dem slippe af sted og endda genvælge dem, efter at de har vedtaget foranstaltninger, der ødelægger os. Det må høre op!

Ring til dine repræsentanter i dag. Kræv at de omgående handler for at genindføre Glass/Steagall-loven, og standse de ulovlige hyperinflationære redningspakker, der er påbegyndt igen, og som vil være endnu mere ødelæggende, end de var i 2008. Send dem de to dokumenter, der er tilgængelige via nedenstående QR-koder, og kræv at de studerer dem. Ring til dem igen for at være sikker. Vi får ikke en chance til.

"Helga Zepp-LaRouche: Indkaldelse til en international
krisekonference for at reorganisere det bankerotte
finansielle system"

<https://schillerinstitute.com/blog/2023/03/14/helga-zepp-la-rouche-call-for-an-international-emergency-conference-to->

reorganize-the-bankrupt-financial-system/

https://assets.nationbuilder.com/sareforsenate/pages/848/attachments/original/1678907234/20230315-bank_bailout.pdf?1678907234

Det er tid til forandring

Den 6. marts 2023 (EIRNS) – Vil det kollektive Vesten (som allerede er en opsplittet forsamling) genvinde sin fornuft og droppe den politik, der fører verden til global krig og atomar tilintetgørelse?

En mulighed foreligger i denne uge i USA, hvor en forventet afstemning om en War Powers Act-resolution vil opfordre medlemmerne af Repræsentanternes Hus til at tage stilling til at afslutte USA's ulovlige militære tilstedeværelse i Syrien.

Hvis der opstår en revne i hykleriets dæmning, vil en sandfærdig politik så være i stand til at fjerne den?

General Milley besøgte Syrien i lørdags den 4. marts. Han udgjorde en del af en besættende militærstyrke, der fortsat opererer i et suverænt land uden dets tilladelse. Hvad med suverænitet og territorial integritet?

For USA's, Storbritanniens og NATO's akse er kurderne, en minoritetsgruppe i Syrien, som angiveligt har brug for beskyttelse mod Damaskus-myndighedernes hærgen, der ledes af den formodede entusiast for kemiske våben, Bashar al-Assad. Hvad med Donetsk og Lugansk, som har været udsat for militære angreb fra myndighederne i Kiev i det meste af et årti med omkring 14.000 eller flere dræbte? De påståede

forsvarere af demokratiet løj og gav udtryk for støtte til en Minsk-fredsproces, samtidig med at de planlagde en generobring af disse områder

Argentina har trukket sig ud af en pagt fra 2016 med Storbritannien, som afgav kontrol over Malvinas-øerne til Storbritannien. Men ifølge den britiske udenrigsminister Cleverly er øerne britiske: "Øboerne har ret til at bestemme deres egen fremtid – de har valgt at forblive et selvstyrende britisk oversøisk territorium", erklærede han. Har befolkningen på Krim og i de østlige provinser i Ukraine lov til at bestemme deres egen fremtid?

Kina beskyldes for alle mulige grusomheder i Xinjiang, og der stilles krav om, at "det internationale samfund" skal tage kampen op med det, som USA, Storbritannien og NATO-aksen betragter som et grusomt autokrati. Men har de samme magter, der har direkte ansvar for Minsk-processen, gået i brechen for befolkningen i Donetsk og Lugansk, hvoraf et flertal tydeligvis ikke ønsker at blive administreret af Kiev?

Den "regelbaserede orden" synes at have lige så mange undtagelser som regler. Frihandel og åbne markeder hyldes, undtagen for Kina. Suverænitet og territorial integritet er ukrænkeligt, undtagen for Irak, Syrien, Libyen og Krim. Terrorister skal udryddes og straffes overalt i verden, undtagen Nord Stream-bombemagerne.

Muligheden for at afslutte besættelsen af Syrien er en flanke. Det samme er Seymour Hershs afsløring af Nord Stream-bombningen. Det er muligheder, der er velegnede til at blive udnyttet til at fremkalde en meget mere omfattende ændring.

En ny verden er ved at bryde frem. Efterhånden som det transatlantiske finanssystem smuldrer og opløses, flyttes verdensmagten til Eurasien, til det Globale Syd i bredere forstand. Lederne af mange nationer har i stigende grad

tillid til Kina og Rusland frem for til "Vesten". De globale indvirkninger af den NATO-Rusland-krig, der hovedsageligt udspiller sig i Ukraine, katalyserer og fremskynder kun disse ændringer. Briterne så skriften på væggen for flere år siden og har sammen med deres amerikanske venner anvendt Russiagate og anti-Kina-kampagnen for at opretholde kontrollen. Selv om det ikke er muligt for dem at opnå dette, kan det lykkes dem at skabe atomar ødelæggelse.

Det Globale Syd har fået nok af dette hykleri. Har borgerne i "Vesten" også?

Deltag i kampen mod de sanktioner, der dræber Syrien

Den 5. marts 2023 (EIRNS) – Fra en artikel i denne uges Executive Intelligence Review.
https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_u_s_syria.html

Den 4. marts (EIRNS) -Efter jordskælvene med en styrke på 7,8 og 7,5, der ramte Tyrkiet og Syrien den 6. februar, og som dræbte op mod 6.000 syrere og flere end 40.000 i Tyrkiet, er den anglo-amerikanske politik for at bruge økonomiske sanktioner til at pålægge Syrien folkemorderiske vilkår, genstand for øget bevågenhed. De kommende uger kan blive afgørende for denne belejrede nations overlevelse.

I løbet af det seneste årti er NATO's krigsparti blevet stadig mere frustreret over sin manglende evne til at

påtvinge den syriske regering et "regimeskifte". Det ærgrede dem, at deres bestræbelser på at inddrage Obama-administrationen i en "varm krig" mod Syrien i 2013 blev afværget af den russiske præsident Vladimir Putins diplomati. Den neokonservative/neoliberale standardtaktik med at fremme ekstremistiske grupper i en given nation for at destabilisere dens regering, som f.eks. at nære ISIS/ISIL og al-Nusrafronten (Jabhat Fatah al-Sham) i Syrien, er også mislykkedes.

For at straffe Syrien for ikke at have tabt den amerikansk sponsorerede stedfortræderkrig, som begyndte i 2011, vedtog den amerikanske kongres den såkaldte "Caesar Syria Civilian Protection Act" af 2019, hvilken blev underskrevet som lov af præsident Donald Trump. Den sanktionerer bevidst enhver person eller gruppe, der deltager i økonomiske aktiviteter, som ville muliggøre en genopbygning af Syrien i kølvandet på krigen. (Se EIR, 17. februar 2023, "Earthquake Shows Why U.S. Syria Sanctions Must Be Overturned", https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_u_s_syria.html.)

"Caesar-sanktionerne" har effektivt forhindret nødhjælp i at nå frem til Syriens borgere efter jordskælvene. På dagen for jordskælvene, for en måned siden, udsendte Schiller Instituttet en erklæring med titlen " Brug denne tragedie som en mulighed for at ophæve alle sanktioner mod Syrien", hvori der bl.a. stod følgende:

"Denne situation konfronterer os som vestlige nationer med vores ansvar for at opretholde de værdier, som vi hævder at værne om. Vil vi fortsætte med at anvende de foranstaltninger, som vi udmærket ved har ført til ufattelige lidelser, ulykker og uskyldige menneskers død? Eller vil vi omsider træffe beslutningen om at ophæve disse kriminelle sanktioner?" (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/02/07/statement-by-the-schiller-institute-on-the-earthquakes/>)

Den følgende dag udsendte Mellemøstens Kirkeråd en lignende erklæring, hvori det opfordrede til at ophæve sanktioneerne, "så sanktioneerne ikke udvikler sig til en forbrydelse mod menneskeheden".

(<https://www.oikoumene.org/news/middle-east-council-of-churches-and-wcc-calls-on-the-international-community-for-emergency-aid-urges-lifting-sanctions-on-syria>)

En mangeårig embedsmand fra USA's udenrigsministerium kvitterede med et bemærkelsesværdigt frækt indlæg i Washington Post, der blev offentliggjort den 9. februar under titlen: "Don't Lift Sanctions on Syria To Help Earthquake Victims" (ophæv ikke sanktioneerne mod Syrien for at hjælpe jordskælvsofre). Den 9. februar udsendte det amerikanske finansministerium også "Treasury Issues Syria General License 23 To Aid In Earthquake Disaster Relief Efforts", som hævdede at være en 180 dages fritagelse fra sanktioneerne. Men den opretholder sanktioneerne mod enhver privat part, der måtte vove at transportere hjælpende materialer eller overføre midler.

Kirkernes Verdensråd har sammen med FN's ansvarlige for Menneskerettighederne offentligt erklæret, at sanktioneerne stadig hæmmer nødhjælpsarbejdet og genopbygningen efter jordskælvet, og har krævet, at de ophæves helt. FN's administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, karakteriserede situationen i Syrien som en "katastrofe oven på en katastrofe" med henvisning til de seneste 12 års borgerkrig. Han understregede, at det haster med at øge fødevarerleverancerne til Syrien "gennem alle ruter – uden nogen begrænsninger".

Schiller Instituttet har afholdt demonstrationer fra den 18. februar til den 4. marts i Los Angeles og New York City. Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat for New York, orienterede tilhørerne om behovet for at stoppe USA's krigsførelse mod Syrien og hele det globale NATO-angreb.

Den 21. februar deltog stifter Helga Zepp-LaRouche, tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, oberst Richard H. Black (pensioneret), den malaysiske menneskerettighedsaktivist Chandra Muzaffar og de uafhængige journalister Vanessa Beeley i Damaskus og Marwa Osman i Beirut i et Schiller Institut-forum med titlen "Syriens sanktioner må ophæves". Ordstyrer Dennis Speed beskyldte anglofæren for at "anvende jordskælvet som et våben".

Kongressens ledelse reagerede på denne mobilisering, men kynisk, med House Resolution 132 den 27. februar, fuld af "betragtninger" om sympati for jordskælvsofrene og støtte til nødhjælpsarbejdet, men som i virkeligheden konkluderede følgende:

"Assad-regimet har på beskæmmende vis misbrugt jordskælvet til at kræve ophævelse af USA's sanktioner, idet det fejlagtigt har hævdet, at sådanne sanktioner forhindrer hjælpearbejdet... Det er besluttet, at Repræsentanternes Hus ... indtrængende opfordrer Biden-administrationen til at forblive engageret i beskyttelsen af det syriske folk, herunder ved at gennemføre Caesar Syria Civilian Protection Act of 2019" – fastholdelse af alle sanktionerne!

I denne uge vil Schiller Instituttet være i Kongressen for at presse på for modtrækket hertil, den 21. februar House Concurrent Resolution 20 af Rep. Matt Gaetz fra Florida, som bemyndiger fjernelse af de 900 amerikanske tropper, der har været til stede i Syrien siden 2015, og som der skal stemmes om i de kommende to uger. Deltag i mobiliseringen for denne resolution og samarbejd med Schiller Instituttet for at afslutte sanktionerne, og de endeløse krige. (<https://www.congress.gov/bills/118th-congress/house-concurrent-resolution/20/text>)

Nedtælling i USA: 14 dage tilbage til afstemningen i Repræsentanternes Hus om H. Con. Res. 20 om at trække amerikanske styrker ud af Syrien

Den 2. marts 2023 (EIRNS) – Verdenskrigsmaskinen af nationer, alias Global NATO, har i denne uge udfoldet sig på ganske særlige måder, men alle er de en del af den samme NATO-dynamik til fremme af krig og udøvelse af folkedrab. Samtidig har de kræfter, der samler momentum imod dette – som det ses i de seneste to ugers massedemonstrationer i det transatlantiske område – en vældig styrke som kan besejre ondskaben, på grund af forpligtelsen til sandhed og kærlighed til menneskeheden. Det gælder blandt andet om at forhindre et atomart holocaust.

På den krigsførende front lykkedes det med en fordærvet afstemning i det amerikanske Repræsentanternes Hus i Washington DC den 27. februar at forlænge varigheden af de amerikanske sanktioner mod Syrien, der blev vedtaget i 2019, kendt som "Caesar-sanktionerne" (betegnelsen angiver en anonym kilde af påståede fotos af grusomheder begået af Bashar al Assads regering, uden beviser).

Ved at opretholde disse sanktioner, i lyset af jordskælvskatastrofen, fortsætter den undergravning, forarmelse og besættelse af Syrien, som har stået på i 12

år. Afstemningen i Kongressen er en fortsættelse af Obamas/Trump/Bidens politik for sanktioner, krigsførelse og besættelse af dette land i al den tid, og afstemningen stadfæster anvendelsen af sanktioner i det hele taget. Afstemningen blev 414 mod 2 (for House Resolution 132), idet rep. Thomas Massie (R-Tenn) og Marjorie Taylor-Greene (R-GA) stemte nej.

På den krigsførende front i New Delhi forsøgte Gruppen af de 20 udenrigsministre (G20FFM) i dag og i går på mødet i Gruppen af Syv (G7) og de NATO-nationer, der er på linje med NATO, at mobbe andre G20-nationer til at følge med det Globale NATO for at fordømme Rusland i forbindelse med "spørgsmålet" om Ukraine. Storbritanniens, USA's og Hollands udenlandske udsendinge var meget udfarende. USA's minister Antonio Blinken tordnede inden mødet begyndte imod at Kina vovede at blive ved med at stå "på begge sider" af Ukraine-spørgsmålet, men at det skulle fordømme Rusland.

Den nye " Globale Majoritet" tilsidesætter imidlertid disse særtilfælde og vokser minut for minut. I New Delhi erklærede Indiens premierminister Narendra Modi, der i øjeblikket er G20-formand, i dag, at han taler og fortsat vil tale med "det Globale Syds stemme". Han fokuserede sine bemærkninger og dagens dagsorden på behovet for, at alle nationer tackler kriserne med hensyn til de basale behov – fødevarer, energi, gældslettelse og andre områder – og dernæst samarbejder om at bekæmpe terrorisme, narkotika og en række andre fælles trusler. Der kunne ikke blive tale om en fælles erklæring, der fordømmer Rusland. I stedet blev der udsendt en " formandskabserklæring".

Hvis vi vender os mod USA, er den måde, hvorpå man fuldt ud kan begribe Kongressens afskyelige afstemning for sanktioner tidligere på ugen, at orkestreringen af denne afstemning var et direkte modsvar på den verdensomspændende, tiltagende fordømmelse af sanktionerne i Syrien (og andre steder) og afvisningen af selve det

Globale NATO. Schiller Instituttet og dets samarbejdspartnere spiller en afgørende rolle i denne mobilisering.

Blandt de seneste initiativer er der planlagt massedemonstrationer denne lørdag den 4. marts af "End the Siege"-kampagnen i mindst 13 nationer og snart i flere nationer med det formål at gøre en ende på de forhold, hvor "syrerne kvæles af disse sanktioner med mangel på brændstof, elektricitet, vand og endog mad". En af de igangsættende grupper i denne kampagne er "Jordanian Peoples' Committee for Relief."

Et umiddelbart mål for vores mobilisering i USA er at udstede påbud til Kongressen om at vedtage det lovforslag, der blev fremsat i februar, om at trække alle USA's væbnede styrker ud af Syrien. Det drejer sig om House Concurrent Resolution No. 20, indgivet af rep. Matt Gaetz (R-FL), som på et tidspunkt i løbet af de næste 14 dage skal til afstemning, i henhold til protokollen om at være en "privilegeret" resolution, til hasteafstemning, i henhold til "War Powers Act".

Deltag i mobiliseringen nu. I en personlig besked, som en amerikansk Pax Christi-organisator sendte ud i dag, hedder det: "Vi ved, at amerikanske tropper befinder sig i mere end 800 lejre rundt om i verden, og det må ændres. Der er nu en mulighed for at trække de amerikanske tropper i det krigshærgede Syrien ud. Læs venligst denne rapport [vedhæftet] og benyt lejligheden til at tvinge republikanerne og demokraterne til at få vores tropper ud af Syrien. Lad dig venligst ikke afskrække af nogen form for pragmatisme fra et af partierne eller de personer, der opfordrer til at gennemføre denne handling. Det afgørende behov er at hjælpe med at afslutte den udenlandske besættelse, trække de amerikanske tropper ud og ophæve sanktionerne, så det syriske folk kan få mad og materialer, der i øjeblikket blokeres af USA.

“Denne grusomhed skrider til himlen om en løsning og intervention. Forlang at USA’s folkevalgte trækker tropperne tilbage og ophæver sanktionerne for at redde det syriske folk og den syriske kultur.”

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

Et lille skridt for menneskeheden

Den 1. marts 2023 (EIRNS) – Over 50.000 menneskeliv er allerede gået tabt i de forløbne tre uger som følge af jordskælvne i Tyrkiet og Syrien. Mad, rent drikkevand, medicin, beskyttelse mod elementerne – sådanne forhold udgør den altoverskyggende virkelighed. Alligevel redegjorde talsmand for USA’s udenrigsministerium, Ned Price, for en anden virkelighed: “Vi mener, at det til stadighed er vigtigt, at de forskellige lande erindrer, at denne humanitære krise, denne humanitære nødsituation, er opstået længe før jordskælvet tidligere i år. Den humanitære nødsituation, som det syriske folk har stået over for i mere end et årti nu, er i vid udstrækning menneskeskabt ... på grund af Assad-regimets handlinger, den brutalitet, som regimet har påført sit folk.” Derfor “er det vigtigt, at Assad-regimets baggrund ikke glemmes, uanset vi også prioriterer denne humanitære indsats”.

På trods af at nødhjælpsorganisationer opfordrer USA til at sætte den umiddelbare nødvendighed af at redde menneskeliv i centrum, er Prices bizzarre formulering af hans “humanitære nødsituation” ikke præget af en sådan altoverskyggende virkelighed, nemlig det umiddelbare

menneskelige behov for at fjerne alle forhindringer. Som det blev udtrykt i en fælles erklæring fra eksperter fra FN's højkommisariat for menneskerettigheder den 10. februar: "Ægte solidaritet med de overlevende efter jordskælvet kræver, at de sanktionsbetingede restriktioner ophæves." I erklæringen forklares det, hvorfor USA's foranstaltninger var helt utilstrækkelige, og der opfordres til øjeblikkelig handling fra det internationale samfund for at fremme en effektiv nødhjælpsindsats og genopretning. "Dette omfatter ophævelse af alle økonomiske og finansielle restriktioner forårsaget af ensidige sanktioner mod Syrien i denne tid med sorg og menneskelig lidelse.... For at sådanne interventioner kan være effektive, er der behov for et gunstigt miljø for internationalt samarbejde og uhindret levering af humanitær bistand, herunder fødevarer, medicin, medicinsk udstyr og byggematerialer, samt uhindrede finansielle tilførsler til støtte for denne bistand, som alle er begrænset af de nuværende sanktionsordninger mod lande som Syrien....

"Selv under naturkatastrofer, hvor hundredtusindvis af liv er på spil, er det meget foruroligende, at humanitære aktører står over for vedvarende udfordringer på grund af sanktioner, herunder med hensyn til indkøbsprocedurer og bankoverførsler. Det rapporteres, at syrere i udlandet ikke er i stand til at yde finansiell støtte gennem pengeoverførsler eller andre finansieringsmuligheder. Det er bydende nødvendigt, at det internationale samfund og især de sanktionerende stater omgående griber ind ved at bringe ensidige sanktioner mod Syrien til ophør, et land, der er berøvet kritisk infrastruktur og har et akut behov for genopretning og genopbygning efter den ti år lange krig."

(<https://www.ohchr.org/en/statements/2023/02/genuine-solidarity-earthquake-survivors-calls-lifting-sanction-induced>)

Nyhedsorganisationen "The Intercept" offentliggjorde den

19. februar en artikel, der redegør for det, som Price er endt med at tilslutte sig: Opfordringer til at hjælpe ofrene i Syrien støder mod behovet for at "hjælpe" syrerne ved at ødelægge Bashar Assads valgte regering. Sanktioner "beskytter syrerne mod yderligere skade ved at nægte regeringen ressourcer til at opruste og iværksætte en militær kampagne mod de millioner af mennesker, der bor i de af oppositionen kontrollerede områder, der er hårdest ramt af jordskælvet. Regimet har påført landet tusindvis af gange større skader end det seneste jordskælv." (<https://theintercept.com/2023/02/19/syria-earthquake-us-sanctions/>)

Man kan spørge sig selv, om ens hjerte eller sind lider mest skade af den slags vrøvl. Sammenlign det med en sund diskussion mellem voksne mennesker med et velfungerende hjerte og sind. Frankrigs statsmand Jacques Cheminade, en af gæsterne på CGTN's forum, som Guan Xin og Helga Zepp-LaRouche var medværter på, fremsatte et ganske enkelt, ligefremt og alt for sjældent formuleret forslag: "Vi ved alle, at der er en epokegørende forandring i gang på hele planeten. Xi Jinping har foreslået et Globalt Sikkerhedsinitiativ og et Globalt Udviklingsinitiativ. Jeg vil gerne tilføje et Globalt Kulturinitiativ for at dele opdagelsesrejsendes kultur, et samarbejde mellem alle kulturer, hvor hver kultur bidrager med det bedste til de andre. Det indebærer ligeledes at udforske de andres kulturer; vi er alle i samme båd. Så lad os også i fællesskab som europæere og kinesere udforske kulturerne i det Globale Syd, fra Indonesien til Brasilien, fra Indien til Mexico eller til Afrika. Det er den ideelle fremgangsmåde til at fremme en gensidig forståelse og tillid til gavn for os alle og til gavn for den anden." (<https://m.youtube.com/watch?v=DDNp8PlrZ8Q>)

Og hvis din nabo skulle tilskynde dig til at synke tilbage i magtesløs kynisme, så forsøg at eksperimentere med at

sætte en stopper for det langvarige klovneri i den amerikanske kongres. Det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) har fremsat et særligt beslutningsforslag i Repræsentanternes Hus, som kræver en afstemning, og som i løbet af de næste to uger sætter lovgiverne i stand til definitivt at afslutte USA's militære besættelse af en del af Syrien og bringe alle amerikanske soldater hjem. Det er oprigtigt, det bør gøres, og det opfordrer din folkevalgte til at komme ind i virkeligheden. Der var engang, hvor USA reagerede på en opfordring til at tage et lille skridt for mennesket og betragte det som et stort spring for menneskeheden.

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien og afslut USA's besættelse

Den 28. februar 2023 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsen udsender følgende foreløbige udgivelse af lederartiklen i det kommende EIR*-magasin som led i en intens, målrettet indsats rettet mod medlemmer af den amerikanske kongres for at bryde igennem den øredøvende mur af tavshed om de barbariske aktiviteter, der godkendes af amerikanske militærstyrker i Syrien, militærstyrker, som befinder sig ulovligt i landet – ulovligt i henhold til amerikansk lov, og ulovligt i henhold til international lov. De tilsvarende ulovlige og barbariske sanktioner mod Syrien må nu ophæves.*

UDKAST

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien

Afslut USA's besættelse

Den 25. februar – Sanktionerne mod Syrien kan ikke længere tolereres. Pax Christi USA har tilsluttet sig flere trosbaserede grupper i et åbent brev (<https://paxchristiusa.org/2023/02/18/faith-leaders-urge-us-to-lift-sanctions-in-order-to-expedite-help-for-syria-after-earthquake/>), hvor de anmoder "Biden-administrationen og kongresmedlemmerne om at anerkende alle menneskers værdighed ved at ophæve sanktionerne, fortsætte diplomatiet og sende hjælp til de hårdest ramte i Tyrkiet og Syrien."

Schiller Instituttets over to timer lange live-webcast (<https://youtu.be/-4zmzNa6UW0>) den 21. februar, "Syrian Sanctions Must Be Lifted", er et kraftfuldt sandhedsvåben, der direkte tager fat på det faktum, at sanktionerne og krigen, som har tvunget 90 % af den syriske befolkning ud i fattigdom, går hånd i hånd med USA's militære besættelse af Syrien, som ligeledes må bringes til ophør.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, Vanessa Beeley, britisk uafhængig journalist, der nu bor i Damaskus, Marwa Osman, professor, forfatter og tv-vært fra Libanon, oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere senator fra Virginia, og Chandra Muzaffar fra Malaysia, leder af JUST (International Movement for a Just World), præsenterede omfanget af de ødelæggelser, som USA og dets europæiske allierede har påført Syrien siden 2007.

Efter de ødelæggende jordskælv i februar i år er det tvingende nødvendigt fuldstændigt at ophæve de ulige økonomiske og finansielle sanktioner, hvormed USA og EU blokerer for genopbygningen – og nu tillige for bistanden til landet.

Opfordringen blev sendt ud: "I må kræve, at den amerikanske kongres ophæver "Cæsar"-sanktionerne. De udgør en kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen" i Syrien. Ordstyrer Dennis Speed bemærkede, at mens seminaret var i gang, var

Schiller Instituttets delegationer i Kongressen for at presse på for at få sat en stopper for NATO's krig i Ukraine samt for sanktionerne mod Syrien.

Indsatsen indledes:

I det amerikanske Repræsentanternes Hus blev der den 21. februar fremsat en "War Powers Resolution" af Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) for at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien. Ifølge loven er dette tiltag en privilegeret foranstaltning, der skal stemmes om inden for 18 dage. Hvis der stemmes om den, vil Biden-administrationen råde over 15 dage til at iværksætte tilbagetrækningen af de amerikanske tropper.

(<https://www.congress.gov/118/bills/hconres20/BILLS-118hconres20ih.pdf>)

LaRouche-bevægelsen mobiliserer med henblik på at målrette Kongressen, som har blod på hænderne, til at vedtage denne resolution, der vil være et vigtigt første skridt i retning af at stoppe det grusomme sanktionssystem i Syrien og i hele verden.

Rapporter fra eksperter

Vanessa Beeley, der talte fra Syrien, rapporterede: "Syrerne er modstandsdygtige, de er opfindsomme. Og på trods af at 90 % af befolkningen befinder sig under fattigdomsgrænsen, har de overlevet. ... Nu er de udsat for en frygtelig humanitær tragedie, 5 millioner skønnes at være hjemløse i Syrien. Selv i det nordvestlige område, som er under kontrol af vestligt støttede terrorgrupper, er der tale om en humanitær tragedie. Men Vesten bidrager ikke til at hjælpe." Hun understregede, at sanktionerne er en del af besættelsen af Syrien, som har "tre af sine fire grænser kontrolleret af fjendtlige magter." Desuden tilføjede hun, at "Vesten udnytter denne tragedie til reelt at sætte gang i krigen mod Syrien igen", idet de udelukkende lader "humanitær" hjælp komme ind gennem Bab al-Hawa-overgangen

fra Tyrkiet, som al-Qaeda kontrollerer. Hun konkluderede: "Det Syrien har brug for nu er, at sanktioneerne bliver ophævet, men mere end noget andet har det brug for, at den amerikanske besættelse ophører... [USA] besætter den sydøstlige del af landet i deres militærbase Al-Tanf, som også kontrollerer Rukban-flygtningelejren. De har etableret en 55 kilometer lang zone med indrejseforbud omkring den, hvor de træner og udruster væbnede grupper, herunder ISIS. Så bring besættelsen til ophør, tak."

Chandra Muzaffar understregede: "Alt i alt ville sanktioneerne intet betyde uden besættelse... Vi må forstå, at besættelsen fortsætter i Vestasien." Syrien, sagde han, er siden 2007 blevet en stat, der ikke er i stand til at fungere som en stat, fordi store dele af landet er besat af fremmede magter og forskellige grupper, der understøttes af disse magter. Syrien havde overgået mange af de rigere lande i Sydvestasien i forhold til at tilbyde både sundhedspleje og uddannelse til hele befolkningen, ligestilling og respekt for kvinder, tolerance i et multietnisk og multireligiøst samfund. Det er et offer for "amerikansk overherredømme", udtalte han, og det skal der gøres en ende på. "Vi bør samarbejde og stå sammen ... hvor de fineste værdier fra vores respektive civilisationer vil kunne blomstre."

Marwa Osman var meget specifik i sit forslag til amerikanerne: Gå til samarbejdspartnere eller naboer og indsamle nogle midler til at hjælpe de titusindvis af syriske ofre for jordskælvene. Kontakt derefter dit medlem af Kongressen og bed om hjælp til at sende disse midler til mennesker eller velgørende organisationer i syriske byer som Aleppo, og bed det pågældende medlem om at forklare dig, hvorfor det er blokeret, ikke muligt, selv om sanktioneerne angiveligt skulle være "suspenderet i 180 dage" [de finansielle sanktioner blev ikke suspenderet]. Forlang derefter, at det pågældende medlem ændrer det. Selv

ngo'er i nabolandet Libanon, sagde Osman, er bange for, at de vil blive sanktioneret af USA og EU, hvis de overfører midler til syrere over grænsen.

Oberst Richard Black, der har aflagt adskillige besøg i Syrien, beskrev i grafisk form beskaffenheden af de terrorister, der støttes af den amerikanske regering, og udtalte at vi har overladt store dele af landet til terrorister, "der tager selfies stående på ryggen af uskyldige kvinder". Det er en skændsel! Og nu følger vi op ved at håne Syriens befolkning, som er udsat for denne forfærdelige ødelæggelse som følge af jordskælvet, idet vi håner dem med at sige, at de egentlig skulle være gået den anden vej. De skulle have været på vores side, og nu får de, hvad de fortjener, er i det væsentlige hvad udenrigsministeriet siger.

"Det er en skændsel! Det er en rædsel! Hvis det amerikanske folk forstod, hvad der sker, ville denne regering falde. Denne regering kunne ikke bestå i USA, hvis det amerikanske folk ikke blev afskærmet af disse medskyldige medier for de rædsler, som vi har pålagt det syriske folk.

"Det er en skændsel. Jeg hader at se det, for jeg elsker mit land. Jeg ønsker, at det kan blive et bedre sted, end det var, da jeg voksede op. Og jeg har håb og en bøn om, at det kan blive bedre, men vi kunne helt sikkert starte med at afslutte disse uanstændige Cæsar-sanktioner, der pålægger uskyldige mennesker hungersnød og kulde."

Trossamfundsbaseerede grupper

Den 6. februar udsendte det Mellemostlige Kirkeråd, der er en afdeling af Kirkernes Verdensråd, en indtrængende appel (<https://www.pcusa.org/news/2023/2/7/stated-clerk-calls-for-a-lift-of-sanctions-on-syri/>), hvori det hedder: "Vi opfordrer indtrængende til øjeblikkelig ophævelse af sanktionerne mod Syrien og til at give adgang til samtlige fornødenheder, så sanktionerne ikke bliver til en

forbrydelse mod menneskeheden.”

Den 17. februar blev der udsendt et åbent brev fra en gruppe trosbaserede organisationer i USA. I brevet står der bl.a. følgende:

“Derfor beder vi som et trossamfund Kongressen og administrationen om at:

- “Ophæve sanktionerne for at fremskynde leveringen af bistand, åbne kommerciel adgang og udvide nødhjælpen til civile i nød.
- “Fjerne solnedgangs-klausulen på 180 dage for den nye generelle licens for Syrien.
- “Forlænge anvendelsen af den nyligt vedtagne globale generelle tilladelse til materiel støtte i hele Syrien.
- “Fortsætte kommunikationen med syriske og FN-kolleger under indsatsen i forbindelse med jordskælvet, og arbejde for at åbne nye grænseovergange for personale, så de kan få adgang til det nordlige Syrien.
- “Udstede garantier til finansielle institutioner og hjælpeorganisationer for at lette nødhjælpen i Syrien.
- “Koordinere åbningen af bankforbindelser for at hjælpe ngo'er og internationale ngo'er med at få hjælpen frem til de steder, hvor der er behov for den; herunder overførsler fra familier.
- “Tildele yderligere midler til USAID- og FN-programmer for at støtte Tyrkiet og Syrien i forbindelse med jordskælvets håndtering og genopretning.”

Brevet blev underskrevet af Alliance of Baptists; American Friends Service Committee (AFSC); Churches for Middle East Peace (CMEP); Community of Christ; Congregation of Our Lady of Charity of the Good Shepherd, U.S. Provinces; Evangelical Lutheran Church in America; Friends Committee

on National Legislation (FCNL); Global Ministries of the Christian Church (Disciples of Christ) og United Church of Christ Maryknoll Office for Global Concerns; Mennonite Central Committee U. S. (MCC); National Advocacy Center of the Sisters of the Good Shepherd; Pax Christi USA; Presbyterian Church (USA); The United Methodist Church-General Board of Church and Society; Unitarian Universalist Service Committee (UUSC); og United Church of Christ, Justice and Local Church Ministries.

Kæmp for Syrien, og stop atomkrig

Den 21. februar 2023 (EIRNS) – Hvis det amerikanske folk kunne begribe den rædsel, der overgår Syrien i dag, en rædsel der ikke er forårsaget af den syriske regering, men skabt af den amerikanske regering med forsætlig ondsindethed, “ville denne regering falde,” erklærede den pensionerede oberst Richard Black i dag indtrængende.

Han erklærede dette under en tale på online-seminaret “The Syrian Sanctions Must Be Lifted”, organiseret af Schiller Instituttet og ledet af dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Hvis tilstrækkeligt mange amerikanere ser dette seminar, vil regeringen falde.

Her beskrev oberst Black og fire øvrige talere, der alle har direkte erfaring med NATO-magternes ødelæggelse af den syriske suverænitet, velstand og territoriale integritet siden 2007, i detaljer de samvittighedsløse handlinger, som

disse magter har iværksat mod Syrien, og som de medskyldige vestlige medier nægter at tillade, at man beretter om.

Selv efter de ødelæggende jordskælv fortsætter USA, Storbritannien og EU med at anvende deres ensidige økonomiske og finansielle sanktioner for at blokere ikke blot støtte til genopbygning, men også humanitær hjælp til denne nation. Alle talere insisterede på, at de kriminelle sanktioner straks må ophæves, og at USA's ulovlige besættelse af Syrien skal bringes til ophør.

Zepp-LaRouche understregede under seminaret, at denne historie skal fremlægges for verdenssamfundet. Syrien, udtalte hun, er ansigtet på det system, som har bragt menneskeheden til randen af udryddelse ved atomkrig – en barsk virkelighed, som blev indskærpet for hele verden i den russiske præsident Putins årlige præsidentielle tale, som han holdt foran den føderale forsamling den 21. februar.

Zepp-LaRouche anbefalede at folk ikke går i panik over alle de individuelle problemer, der hober sig op, et efter et, men i stedet tolker dem, som hendes mand Lyndon LaRouche gjorde, da han for 52 år siden, i 1971, forudsagde, at vi ville komme til dette punkt, efter at Richard Nixon havde vedtaget "denne monetaristiske politik, der kun går ud på profitmaksimering, ved at opgive det gamle Bretton Woods-system".

Han advarede dengang, tilføjede hun: 'at hvis vi fortsatte på denne vej, ville vi uundgåeligt komme til en ny fascisme, en ny depression, en ny fare for en verdenskrig; eller vi går i retning af et helt anderledes system.'

"Vi er præcis på det punkt nu ... Vi befinder os i en utrolig situation. Den er ekstremt farlig, det er der ingen tvivl om. Vi kunne blive sprængt i luften, og hele menneskeheden kunne forsvinde inden for få timer og uger, med en efterfølgende atomvinter, som ville udrydde alt liv på

Jorden. Så faren er så alvorlig som aldrig før. Men på den anden side er det også uhyrligheden af situationen under det nuværende system, som bringer folk sammen.”

Hun pegede på nationer, der arbejder sammen om at skabe et nyt økonomisk system omkring BRICS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), et system, hvis styrke allerede overstiger den forfaldne, vestlige liberale model.

Hun påpegede også den begyndende enhed, der blev set i USA på anti-krigsdemonstrationen den 19. februar foran Lincoln Memorial i Washington, D.C., som ” ligeledes en meget vigtig ny faktor”. Mennesker fra hele det politiske spektrum samledes imod faren for atomkrig for at kræve en ende på USA’s opildning af konflikten mellem Ukraine og Rusland, en ende på strategien for permanente krige, på det militærindustrielle kompleks, som profiterer af disse krige, mens det amerikanske folks behov bliver tilsidesat.

Oplevelsen af enhed var en glædelig fornemmelse – og den stoppede ikke med et enkelt møde. I dag har 35-40 personer, der deltog aktivt i demonstrationen, bragt kampen mod systemet ind i Kongressens lokaler. Forskellige hold mødtes med højtstående assistenter for senatorer og repræsentanter og krævede, at Kongressen skrider til handling for at standse bevillingerne til krigen i Ukraine, insisterede på forhandlinger for at afslutte denne konflikt, og undersøgelse af Sy Hersh’s dokumentation for, at den amerikanske regering har sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften.

Schiller Instituttets gruppe, der blev ledet af Diane Sare, der er senatskandidat i New York, omfattede mange unge mennesker, der insisterede på, at det kun er under et nyt system, hvor USA samarbejder med Rusland og Kina om at genopbygge verden – herunder USA – at de har en fremtid.

Veteranorganisatorer fandt en fornyet imødekommenhed hos

nogle af Kongressens repræsentanter for at tage affære og for at nå ud til repræsentanter på "den anden side af midtergangen", da de, der deltog i demonstrationen, havde overvundet deres uenighed for at forene deres kræfter for at stoppe atomkrig.

Samme dag vidnede to fremtrædende amerikanere, også med forskellig baggrunde og synspunkter, økonomen og universitetsprofessoren Jeffrey Sachs og den tidligere ledende CIA-analytiker, nu politisk aktivist, Ray McGovern, ved en høring i FN's Sikkerhedsråd, hvor de opfordrede FN's generalsekretær til at acceptere den russiske anmodning om, at der oprettes en uafhængig international kommission til at undersøge, hvilken statslig aktør der har sprængt Nord Stream-rørledningen i luften, i lyset af afsløringerne fra den Pulitzer-prisvindende journalist Sy Hersh.

På randen af en atomkrig er det på tide, at alle verdens borgere slutter sig til denne kamp og går sammen om at hjælpe med at skabe et nyt system, der er menneskeværdigt.

"Der er grund til optimisme på trods af al smerten og problemerne. Og det er, at vi er mennesker, og det betyder, at vi alle er begavet med kreativ fornuft. Det er hvad der adskiller os fra alle andre levende arter; i det mindste dem vi kender på planeten Jorden", udtalte Zepp-LaRouche som afslutning på dagens seminar om Syrien-sanktionerne.

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

Et udbrud af fornuft på utænkelige områder? Vind kampen for et nyt paradigme!

Den 28. juni 2022 (EIRNS) – Mellem den grundlæggende umulighed af en ukrainsk “sejr”, den smertefulde økonomiske ødelæggelse forårsaget af sammenbruddet af det fremherskende, transatlantiske finanssystem og økonomiske paradigme og demonstrationen af et muligt nyt paradigme, som senest blev fremvist på det nylige BRIKS-Plus-møde, er et gennembrud af fornuft muligt, og en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur for verden er en realitet!

Mens NATO samles til topmødet i Madrid, har CNN nødtvungent måttet indrømme, at private drøftelser i Det Hvide Hus bekræfter, hvor dårligt det faktisk går for NATO med krigen i Ukraine. Op til topmødet har den tyrkiske præsidents embedsværk fremsat en klar erklæring om, at mens nogle nationer søger at bruge Ukraine-konflikten som et middel til at svække og skade Rusland, har Tyrkiet søgt og tilstræber fortsat, at finde en forhandlingsløsning for at afslutte den militære operation.

Hvad vil fremtiden bringe?

Den pompøse NATO-chef Jens Stoltenberg erklærer, at Rusland og Kina er trusler mod NATO's “værdier” og “retsstatsprincippet”. Vanvittige love og kommercielle beslutninger er målrettet Kina i forbindelse med Xinjiang. Michelle Bachelet, FN's højkommisær for menneskerettigheder, blev angrebet – af institutioner, der græder krokodilletårer – for ikke at have fordømt Kina tilstrækkeligt efter sin rejse til den pågældende region.

Hvorledes vil disse fromme menneskerettighedsforkæmpere reagere på hendes kommissions rapport om, at et årti med konflikt i Syrien har kostet næsten 307. 000 civile syrere livet?

Der er en grænse for hykleri, for et uddøende paradigmes magt, som kun består af pisk og ingen gulerod.

Der opstår et tidspunkt i menneskets liv, hvor store forandringer kan realiseres gennem en dedikeret indsats i det, der kan forekomme at være et øjeblik.

Lad os gøre nutiden til et sådant øjeblik, ved at samle verden om Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches initiativ for omgående at indkalde til en international krisekonference – et nyt Bretton Woods!

Oberst Richard Black: “USA fører verden ud i atomkrig”.

Interviewet er udgivet af Schiller Institute d. 26. april 2022 på denne video.

Interviewet er oversat til dansk af Jens Kristian Bech Pedersen og udgivet i NewSpeak den 15. juni 2022. Det kan læses i engelsk transskription på dette link.

MB: Goddag. Jeg hedder Mike Billington (MB) fra Executive Intelligence Review og Schiller Institute.

I dag sidder jeg her sammen med oberst og senator Richard

Black (**Oberst RB**), der har gjort tjeneste i 31 år i det amerikanske Marinekorps og i den amerikanske hær. Og som derefter har siddet i Virginia House of Delegates fra 1998 til 2006, og i staten Virginia Senate fra 2012 til 2020. Oberst Black vil få lejlighed til i løbet af interviewet selv at beskrive sin militære tjeneste.

Så velkommen til oberst Black.

Vi har USA, UK og NATO, som protesterer mod Rusland i den krig, der foregår i Ukraine, og vi har den økonomiske krig, der bliver ført direkte imod Rusland; og dette bliver ledsaget af en informationskrig, der har til formål at dæmonisere Rusland og særligt præsident Vladimir Putin.

Et ofte gentaget billede er, at de russiske militære styrker udfører grusomme aktioner med mord på civile, ødelæggelse af beboelsesområder – og ofte henviser man til de russiske militære operationer i Syrien (*OA: fra 2015 og fremefter*), og påstår, at de har gjort de samme ting i Syrien, og især imod Aleppo. Disse skulle være formodede eksempler på deres krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Oberst Black, du har været en førende international talsmand, der gennem mange år har afsløret løgnene om, hvad der foregik i Syrien og under krigen mod Syrien. Så lad mig for det første spørge: Hvordan og hvorfor blev Rusland involveret militært i Syrien? Og hvordan står dette i kontrast til USA's og NATO's formodede retfærdiggørelse af deres militære intervention i Syrien?

Forskellen på USA's og Ruslands krigsførelse i Syrien

Oberst RB: Ja, lad mig begynde med at gøre vore lyttere opmærksom på, at jeg er meget patriotisk. Jeg meldte mig frivilligt til Marinekorpset. Og jeg meldte som frivillig til at deltage i Vietnam-krigen, hvor jeg kæmpede sammen med Marinekorpset i de blodigste kampe under hele krigen; som helikopterpilot gennemførte jeg 269 kampmissioner med

min helikopter. Min helikopter blev under fire af missionerne ramt af luftværnsild. Jeg kæmpede derefter i Vietnam som infanterisoldat i Første Marine Division. Og under én de halvfjerds kamppatrulje-opgaver, som jeg deltog i, blev begge mine radiomænd dræbt, og jeg selv blev såret, mens vi med et modangreb forsøgte at redde en marineenhed, der var blevet omringet i en fremskudt stilling.

Så jeg er meget pro-amerikansk. Jeg var faktisk selv en del af NATO, og jeg var rede til at dø i Tyskland for at forsvare det land mod et angreb fra Sovjetunionen.

Men jeg føler ikke, at – – – hvad jeg vil sige er, at Rusland er overhovedet ikke Sovjetunionen. Folk forstår ikke dette, for medierne har ikke gjort det klart. Men Rusland er ikke en kommunistisk stat; Sovjetunionen var derimod en kommunistisk stat.

Aleppo

Altså, der er især én påstand, som jeg har hørt, og som specielt har irriteret mig, måske på grund af mine erfaringer i Syrien. Forstår du, jeg har været i byen Aleppo. Aleppo er den største by i Syrien; eller det har den i det mindste været, før krigen begyndte. Der blev udkæmpet et enormt militært slag i og omkring Aleppo. Nogle kalder det den syriske krigs "Slaget om Stalingrad"; og det er ikke en dårlig sammenligning. Det var en frygtelig og voldsom kamp, som fandt sted fra 2012 til 2016. Under al form for kamp i by er enhver militær styrke tvunget til at ødelægge bygninger. Bygninger bliver sprængt i stumper og stykker i et uhyre massivt omfang; og dette sker hele tiden, mens kampene kæmpes, og også når de genoptages efter en kamppause.

Forstår du, jeg har bevæget mig gennem Aleppos gader, mens der stadig foregik kampe omkring mig. Jeg har stået og kigget ud igennem de revner, der var imellem sandsækkene, over imod de områder, der var behersket af fjenden. Jeg har

stået oppe på de kampvogne, der var blevet skudt itu, og har oplevet den slags ting.

Hvad jeg ved, og som jeg kan fortælle om Aleppo, er, at Rusland havde en ejendommelig modvilje mod at blive inddraget i krigen i Syrien. Krigen begyndte i 2011, da USA foretog en operativ indsættelse af strategiske efterretningsenheder, og begyndte at koordinere med Al Queda og andre terrorgrupper. Vi havde også været stabile støtter af Al Queda i lang tid, før krigen formelt begyndte. Vi støtter tilmed Al Queda i dag, hvor de er blevet trængt sammen i Idlib-provinsen (*OA: i det nordvestlige syrien*).

CIA har sendt forsyninger til dem under den hemmelige operation Timber Sycamore; vi har givet dem alle de panserværnsvåben og luftværnsmissiler, som de har. Vi har altid brugt Al Queda som stedfortræder-enhed (*OA: proxy-enhed*) for vore landstyrker. Al Queda har sammen med ISIS udført kampmissioner for USA, og har gjort det sammen med et stort antal tilknyttede organisationer, der på en måde indbyrdes udveksler kampstyrker med hinanden. Vi har Den Frie Syriske Hær (*OA: oprørshæren i Syrien*) og dens soldater, der bevæger sig uhindret og vedvarende fra ISIS til Al Queda og videre til Den Frie Syriske Hær.

Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering

Det var altså os, der startede denne krig. Men USA har en strategisk politik, der går ud på at anvende stedfortræder-enheder, når der skal føres krig. Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering. For at opnå dette brugte vi stedfortræder-soldater, der var de mest voldelige af alle terrorister.

Noget ganske lignende sker for øjeblikket i Ukraine. Men lad os vende tilbage til Aleppo. Med den syriske hær, der kæmpede sammen med Hizbollah, som var meget effektiv, og nogle styrker, der var blevet organiseret af Iran, så var

Syrien virkelig noget af en indviklet forestilling, der skulle styres af de syriske generaler. De havde udkæmpet denne voldsomme bykamp, en meget brutal og morderisk kamp; og de havde kæmpet den i fire år, førend Rusland overhovedet gik ind i krigen. Så efter fire års kampe var Aleppo præget af enorme ødelæggelser.

På dette tidspunkt fik Rusland en opfordring fra Syriens lovlige regering til at gå ind i krigen. Men i modsætning til de oplysninger, vi fik fra mange af medierne, gik de ikke ind i krigen med landstyrker. Jo, de havde nogle få landbaserede enheder; de havde enheder fra militærpolitiet, nogle få artillerienheder, nogle få specialoperationsenheder og en del militærrådgivere og den slags. Men de gik ikke ind med nogen betydelig landstyrke.

Derimod var der en meget betydelig og effektiv luftstyrke, som støttede det syriske luftvåben. Men det var i virkeligheden først i krigens sidste år under slaget om Aleppo, i krigens sidste år, at russerne gik ind i krigen. Deres luftvåben var meget effektiv, og det på et tidspunkt, hvor de syriske styrker havde opnået en ganske betydelig nedslidning af terrorenhederne. De russiske styrker var derfor i stand til at afgøre udfaldet af krigen. Aleppo blev dermed den afgørende sejr under hele den syriske krig.

Men at lægge skylden på russerne for den massive ødelæggelse, der foregik i Aleppo, er ganske bizart; for russerne var der slet ikke, var slet ikke til stede, da dette skete. Dette er simpelthen blot en del af den propaganda-fortælling, som har været ganske effektiv i Vesten. En fortælling, der er gået ud på at dæmonisere Rusland, og at fremsætte påstande uden substans og hold i virkeligheden. Men folk husker ikke de historiske kendsgerninger omkring disse ting, som er ret komplekse. Så nej, Rusland var ikke i nogen henseende ansvarlige for den massive ødelæggelse af byen Aleppo.

MB: Hvordan vil du sammenligne de krigsmetoder, som Rusland har brugt, i modsætning til de metoder, der er anvendt af USA og dets allierede i Syrien?

USA's terrorprægede militærstrategi under krigen i Syrien

Oberst RB: Ja, først og fremmest er det amerikanske engagement, USA's krig imod Syrien, en aggressionskrig. Vi indsatte vort strategiske efterretningsvæsens yderst hemmelige operationsenheder fra CIA's center for specialaktiviteter; det er en slags James Bond-fyre fra CIA. De er totalt machiavellistiske; de vil gøre hvad som helst; der gælder ingen grænser for disse fyre. Dem sendte vi ind i Syrien. Og det var os, der startede krigen i Syrien. Der var slet ikke krig, før vi sendte CIA ind for at koordinere med Al Queda-elementer.

Så vi startede krigen.

Og vi var ikke blevet inviteret til Syrien. I Syrien havde USA i realiteten overtaget to større områder, hvoraf det ene var et ret stort område. Floden Eufrat afgrænser omkring en tredjedel af den nordlige del af Syrien. USA invaderede dette område; vi indsatte faktisk landtropper i området, hvilket var illegalt i forhold til enhver gældende international lov. Det var rent ud sagt en erobring.

Dette var tilmed noget, der blev omtalt af John Kerry, som dengang var udenrigsminister. Han var frustreret over de enorme sejre, som Syriens væbnede styrker vandt over Al Queda og ISIS; og han udtalte, at "vi må efter al sandsynlighed gå over til plan B."

Han offentliggjorde ikke, hvad plan B gik ud på, men det afslørede sig over tid. Plan B var den amerikanske erobring af dette nordlige område af Syrien. Betydningen af erobringen af dette område af Syrien er, at det er brødkurven for hele det syriske folk. Det er dér, der avles hvede. Syrien havde faktisk et overskud af hvede, og folk fik en god ernæring i Syrien før krigen. Men vi havde til hensigt at fjerne

hveden for at fremkalde hungersnød i det syriske folk.

Det andet, vi var i stand til, var at overtage hovedparten af de nationale olie- og gasfelter; de fandtes også i dette nordlige område af Syrien på den anden side af floden Eufrat. Og ideen var, at ved at stjæle olien og gassen ville vi blive i stand til at nedlukke transportsystemet. Og samtidig ville vi blive i stand til i de syriske vinterperioder at lade den syriske befolkning fryse ihjel.

Disse mennesker levede i mange tilfælde i de rene ruindynger i de områder, hvor terrorist-hærene havde gennemført deres angreb med motoriserede divisioner, fuldstændigt havde ødelagt byerne, og overladt menneskene til at overleve i små lommer af ruindynger. Vi ønskede at udsulte menneskene og lade den syriske befolkning fryse ihjel. Dette var plan B.

Beslaglæggelsessanktioner

Men nu er sagen, at vi på et tidspunkt blev frustrerede. Hvorfor er syrerne, dvs. de bevæbnede syrere i dette meget lille land, på én eller anden måde så ukuelige? De kæmper imod to tredjedele af verdens samlede militære og industrielle styrke. Hvordan er det overhovedet muligt for et land med 23 millioner mennesker at modstå en sådan styrke i mere end et årti? Så vi besluttede, at vi måtte gribe til barskere handlinger; ellers ville vi totalt miste Syrien. Derfor indførte Kongressen beslaglæggelsessanktioner (*OA: USA Freeze and Seize Operations*). Disse beslaglæggelsessanktioner var de mest brutale sanktioner, der nogensinde er pålagt et land.

Jeg vil sige, at ikke engang under Anden Verdenskrig var nogen sanktioner så strenge, som disse sanktioner imod Syrien. Vi var i krig mod Syrien. Vi gennemførte en flådeblokade mod landet. Vi devaluerede deres valuta gennem det internationale Swift-betalingsystem; og gjorde det dermed umuligt for dem at købe medicin eller

lægebehandling. Så vi oplevede fx syriske kvinder, der udviklede brystkræft, sådan som vi også oplever det her i vort eget land. Men i modsætning til vort eget land, hvor brystkræft er blevet forholdsvis let at behandle, lukkede vi af for forsyningerne af medicin. Syriens kvinder ville så dø af brystkræft, når de ikke kunne opnå den medicinske behandling, fordi vi ved hjælp af Swift-systemet havde smadret deres valuta.

En af de sidste ting, vi gjorde – og beviserne på det er meget vage – men der var en meget mystisk eksplosion i en libanesisk havneby (OA: 4. august 2020). Det var en kolossal eksplosion, hvor en skibsladning af ammoniumnitrat-gødning sprang i luften. Eksplosionen dræbte hundredvis af libanesere, sårede flere tusinde mennesker, knuste Libanons økonomi og vigtigst af alt ødelagde det Libanons banksystem, der var et af de få livliner, som Syrien havde tilbage. Jeg mener ikke, at denne eksplosion var et rent uheld; jeg mener, at den var planlagt og organiseret; og jeg har mistanke om, at CIA havde kendskab til, hvilket land der udførte denne handling for at ødelægge havnen i Beirut.

Men hele vejen igennem alt dette ser man den machiavellistiske tilgang, hvor vi anvender ubegrænsede magtmidler og grænseløs vold. Og på samme tid kontrollerer vi de globale medier i en sådan udstrækning, at vi udrydder al diskussion om, hvad der virkelig foregår. Manden og kvinden på gaden tror, at alt er fint, og at alt sker af altruistiske årsager. Men sådan er det ikke.

MB: Under en del af din militære tjeneste var du auditør, og du var i en periode chef for Hærens Kriminalafdeling (OA: dansk Auditørkorpset) i Pentagon. Hvad mener du ud fra denne funktion og ud fra den internationale og militære lovgivning om den måde, som disse beslaglæggelsessanktioner blev udført på?

USAs støtte til ISIS og Al Queda i Syrien

Oberst RB: Jeg gjorde ikke tjeneste med ekspertise i international lov. Jeg var ekspert i militær kriminalitet. Men jeg vil sige, at det at føre krig mod en civilbefolkning er en meget alvorlig forbrydelse inden for lovbestemmelserne om krigsførelse. Én af de ting, vi gjorde, da vi allierede os med Al Queda, og nu og da også med ISIS, ja, vi bekæmpede jo ISIS på en meget voldsom måde, men vi gjorde samtidig det, at vi anvendte dem imod den syriske regering. Vi har altid arbejdet sammen med terroristerne; de var kernen i vores krigsførelse. Det var én af de politiske mål, som vi fulgte.

Inden for den ekstreme version af islam, wahabismen, var der den opfattelse, at man ejer den kvinde, som man i krig erobrer med sin stærke højre hånd. Denne opfattelse daterer sig tilbage til det syvende århundrede. Så vi fremmede denne bevægelse, der støttes af terrorister fra hundreder af lande; de kom til Syrien; de tilsluttede sig ISIS, de tilsluttede sig Al Queda og Den Frie Syriske Hær, alle disse forskellige grupper.

Og én af de ting, som de vidste, da de ankom, var, at de efter loven var berettigede til at myrde ægtemændene – jeg taler ikke om militærfolk, jeg taler om civile mennesker – de havde lov til at myrde ægtemændene, slå dem ihjel og havde derefter lov til tage deres kvinder i besiddelse og eje dem og deres børn. Og de gjorde dette i et enormt omfang. Så det var et voldtægtsfelttog, der fandt sted; et organiseret felttog med henblik på voldtægt over hele landet Syrien.

Der opstod faktisk slavemarkeder i nogle af de områder, hvor disse oprørere befandt sig. De havde prislister over de forskellige kvinder, og ret interessant lå de højeste priser på de yngste børn. Der var nemlig et stort antal pædofile, og disse pædofile ønskede at eje små børn. For ifølge de love, der gjaldt for dem, havde de tilladelse til

at voldtage disse børn igen og igen. De havde tilladelse til at voldtage de kvinder, som de havde stjålet fra de dræbte soldater eller de dræbte civile; og tilladelse til eje, købe og sælge dem imellem hinanden.

Dette foregik, ja, jeg siger ikke, at CIA skabte denne politik; men CIA forstod, at dette var en udbredt fremgangsmåde, og de lod det foregå, de kritiserede det aldrig på nogen måde.

Dette var meget frygteligt. Jeg talte med præsident Assad (*OA: i Syrien*) i 2016. Jeg havde dengang besøgt nogle af kampzonerne i hovedstaden, og jeg mødte så præsidenten, og han fortalte mig, at de på dette tidspunkt i parlamentet arbejdede med at få vedtaget en ændring af lovgivningen om statsborgerskab. De havde altid fulgt de islamiske love, som sagde, at et barns statsborgerskab bestemtes af faderens statsborgerskab. Men der var mange, titusinder, hundredtusinder af syriske kvinder, der var blevet gjort gravide af disse terrorister, som var hentet ind i Syrien. Det var derfor nødvendigt at ændre lovgivningen, så børnene fik syrisk statsborgerskab, og ikke skulle sendes tilbage til deres ISIS-far i Saudi-Arabien eller Tunesien. De kunne holdes tilbage i Syrien. Jeg kontrollerede det senere, og denne lov blev virkelig vedtaget og sat i kraft.

Men det viser blot den anden side af grusomheden. Når vi kæmper disse krige, lægger vi ingen begrænsninger på de grusomheder og på den umenneskelighed, som vi er rede til at påføre mennesker. Vi lægger dermed så store lidelser på dem, at det på én eller anden måde vil ende op med at regeringen styrtes. Og ende med, at vi måske tager deres olie, tager deres ressourcer.

MB: Hvilket klart er den politik, der også følges af den siddende amerikanske regering mod Rusland i dag.

USA's udvidelse af det amerikanske imperium og klapjagt på Rusland

Oberst RB: Ja, ja. Rusland er måske velsignet med flere naturlige ressourcer end noget andet land på jorden. De er en meget stor producent af korn, olie, aluminium, gødningsstoffer; af et umådeligt stort antal stoffer, som udgør sammenhængen i hele den globale økonomi. Og der er uden tvivl folk, der ser på dette og tænker: Forstår du, hvis vi på én eller måde kan opsplitte selve Rusland, vil der blive skabt formuer og billionærer i dusinvis. Og det har en vis attraktion. Vi har bestemt set, at noget af dette allerede har fundet sted på den måde, at udenlandske interesser har overtaget Ukraine og har tilegnet sig deres enorme ressourcer.

Men vi begyndte en klapjagt på Rusland, næsten straks efter at Sovjetunionen gik i opløsning i 1991. Sovjetunionen opløste sig selv; Warszawa-pagten opløste sig selv. Og ulykkeligvis var én af historiens store tragedier, at vi fejlede ved ikke at opløse NATO. NATOs eneste formål var at forsvare os mod Sovjetunionen; Sovjetunionen eksisterede så ikke længere. NATO stod dengang frontalt over for Warszawa-pagten, og så var Warszawa-pagten forsvundet, den eksisterede ikke længere. Der var ikke længere noget formål i, at NATO fortsat skulle eksistere; men vi bevarede NATO. Og NATO kunne ikke eksistere, medmindre den havde en fjende.

Rusland var desperat efter at blive en del af Vesten. Jeg mødtes med direktøren for Gazprom, den største virksomhed i Rusland; det var kort tid efter Sovjetunionens undergang (OA: år 1991). Han beskrev for mig, hvordan de kæmpede for at give deres medier en lige så stor frihed, som de havde i Vesten. Og de opfattede os som meget mere frie og åbne, end vi var. Og han sagde, forstår du, vi har et problem; for vi har dette oprør i Tjetjenien, som er en del af Rusland. Og han fortalte, at de tjetjenske oprørere sendte videoer til russisk tv, og de viser så disse oprørsvideoer på russisk tv, fordi det nu engang er sådan,

ytringsfriheden virker. Jeg sagde: Hvad for noget? Holder du mig for nar? Offentliggør I de fjendtlige propagandafilm? Ja, svarede han; er det ikke sådan, I gør i USA? Nej, sagde jeg, under Anden Verdenskrig fik vi fat på direktøren for Associated Press (*OA: stort nyhedsbureau*); ham satte vi i spidsen for krigstidens censuraktiviteter. Og der blev sat meget stramme rammer.

Men dette er blot et enkelt eksempel på, hvordan russerne kæmpede med problemerne. De gik fra at være et officielt ateistisk land til at blive netop den mest kristne større nation i Europa. Og det i høj grad. Ikke blot var befolkningen den mest kristne ud af alle større lande i Europa, men selv regeringen var en stor støtte for kirken, en stor støtte af den kristne tro.

De ændrede deres forfatning for at slå fast, at ægteskab var en forening mellem én mand og én kvinde. Og de blev meget restriktive omkring den praktiske mulighed for abort. De satte en stopper for oversøiske adoptioner, hvor nogle mennesker rejste til Rusland for at adoptere små drenge til brug for uetiske formål. Så Rusland er blevet en totalt anderledes kultur.

Under alle omstændigheder har USA denne mangeårige strategi, denne politisk-militære strategi, der går ud på at udvide vort imperium. Vi gjorde det i Mellemøsten, hvor vi forsøgte at skabe et stort neokolonialistisk imperium. Det endte med at hænge i laser. Befolkningerne ønskede det ikke. Og det synes, som om det er dømt til på et tidspunkt at blive udslettet – men det vil måske bestå i de næste hundrede år. Men i hvert fald er vi klar til at gøre noget lignende, efterhånden som vi bevæger os videre mod øst, faktisk op til den russiske grænse.

MB: Så USA's og Storbritanniens holdning til krigen i Ukraine har i løbet af disse få uger ændret sig fra ikke blot at støtte krigen, men at opnå sejr for enhver pris.

Dette har udenrigsminister Austin og flere andre erklæret. Og de pumper enorme mængder af ikke blot defensivt, men også offensivt militært våbenmateriel ind til Kiev-regimet. Hvad vil konsekvenserne være af en sådan politik, sådan som du ser det?

Ukrainerne som USA's stedfortrædere i den krig, som USA ønsker i Ukraine

Oberst RB: Jeg tror, at dette helt sikkert vil medføre én ting, nemlig at et kolossalt antal ukrainske soldater vil dø til ingen verdens nytte. En masse russiske soldater vil dø til ingen verdens nytte. De er unge mennesker. Du ved, unge mennesker drager afsted i krig. Jeg selv drog afsted i krig som et ungt menneske. Man tror, at alt, hvad dit land foretager sig, om det er rigtigt eller forkert, at alt, hvad dit land foretager sig, er helt fint. Det knuser mit hjerte, når jeg ser ansigterne på unge russiske drenge, der er blevet skudt ned – i nogle tilfælde på en meget kriminel måde af ukrainske styrker. Og på samme måde ser jeg også ukrainske unge mænd, som er blevet slagtet på slagmarken.

Vi er ligeglade! USA og NATO, vi bekymrer os ikke for, hvor mange ukrainere der dør. Vi bekymrer os ikke for de civile, ikke for kvinder, ikke for børn, ikke for soldater. *Vi er ligeglade.* Det er ligesom blevet en stor fodboldkamp. Forstår du, vi har vort hold. De har deres hold, hurra, hurra. Vi ønsker at opnå den største målscore og gøre den større og større. Og, forstår du, vi er ligeglade med, hvor mange af vore spillere der bliver krøblinge på kamppladsen, bare vi vinder.

Nu er vi i gang med at overføre groteske mængder af våben. Og det har bevirket aktiestigninger hos Raytheon, der producerer missiler, og hos Northrop Gumman, der producerer fly og missiler. Alle disse militærindustrier er blevet ganske kolossalt pumpet op økonomisk ved hjælp af skattedollars. Jeg tror ikke, at det i sidste instans vil komme til at ændre på resultatet. Jeg tror, at Rusland vil få

overtaget. Ukrainerne står i en meget vanskelig strategisk situation i øst.

Men hvis man ser på den måde, dette har udviklet sig på, anstrengte præsident Putin sig ganske kraftigt for at standse kursen mod krig i december 2021. Han gik så langt, at han over for NATO lagde skriftlige forslag på bordet, fredsforslag, der skulle afdramatisere hele situationen. For på dette tidspunkt var Ukraine i gang med at opmarchere sine militære styrker for at angribe Donbas. Så Putin forsøgte at standse dette. Han ønskede ikke krig. Og NATO gik fejl af det hele, man afviste Putins forslag, tog det aldrig seriøst og gik aldrig ind i seriøse forhandlinger.

Putin kunne se, at bevæbnede ukrainere med våben til at dræbe russiske styrker praktisk talt stod på grænsen til Rusland. På dette tidspunkt besluttede han at slå først. Man kunne tydeligt se, at dette ikke var noget forberedt og planlagt angreb. Dette var ikke et angreb lige som Hitlers angreb på Polen (04: i 1939), hvor man som tommelfingerregel skal have en overlegenhed i styrkeforholdet på 3:1, når man angriber. Man skal opmarchere tre gange så mange kampvogne, artilleripjecer, fly og soldater som den modsatte part. Da Rusland invaderede, var det faktisk sådan, at de gik ind med, hvad de havde, og hvad de kunne skrabe sammen med kort varsel. Og de var i undertal over for ukrainerne. De ukrainske styrker bestod af ca. 250.000 mand. Russerne havde måske 160.000. Så i stedet for at have tre gange så mange styrker, havde russerne faktisk færre tropper end ukrainerne. Men russerne var tvunget til at angribe for at forsøge at forebygge den krig, der var ved at tordne sig op, og hvor ukrainerne havde opmarcheret deres store styrker imod Donbas.

Det er sådan, at Donbas ligger lige op til den russiske grænse. I Ukraine er det netop det område, som ikke ville støtte den revolutionsregering, der gennemførte kuppet i

2014, og som styrkede Ukraines regering. Dette område nægtede at underlægge sig den nye revolutionsregering i Ukraine. Dette område med den russiske befolkning erklærede sig derfor selvstændigt. Og Ukraine havde opmarcheret deres enorme hærstyrker for at angribe Donbas. Rusland var følgelig nødt til at invadere for at forebygge det angreb, som Ukraine havde planlagt. Og man kan se, at Rusland håbede meget på, at de ville være i stand til at gennemføre denne specialoperation uden at de derved påførte ukrainerne urimelige tab; for de betragter, eller de betragtede i det mindste dengang ukrainerne som slaviske brødre, som de ønskede at have gode relationer til.

Men der findes et berømt foto med en russisk kampvogn, som var blevet standset af en folkemængde på omkring 40 civile mennesker. Disse mennesker var bare gået ud for at blokere vejen, og kampvognen standsede. Jeg kan bare fortælle dig, at i Vietnam, hvis vi havde oplevet en flok mennesker, der stod i vejen for en amerikansk kampvogn, der skulle forbi på vejen, så ville denne kampvogn aldrig have sagnet farten; ikke det mindste! Den ville ikke engang have brugt dythornet, den ville ikke have gjort noget som helst; ville ikke engang have affyret advarselsskud. Den ville bare fortsætte. Og jeg tror, at dette er meget typisk – jeg kritiserer ikke amerikanerne. Jeg var der selv og jeg deltog selv i kampene, og jeg ville sandsynligvis selv have fortsat med kampvognen og være brasat lige igennem.

Men hvad jeg siger, er, at de russiske regler for magtanvendelse (*OA: obersten bruger det militære udtryk 'rules of engagement'*) var meget, meget forsigtige. De ønskede ikke at skabe stærkt had og fjendskab. Russerne invaderede ikke, for at – – – de bombede ikke el- og energisystemerne, mediesystemerne, drikkevandssystemet, broer og så videre. De forsøgte at skåne Ukraines infrastruktur, fordi de ønskede Ukraine tilbage til normale forhold. De ønskede dette overstået, og komme tilbage til

dagligdagen. Men det lykkedes ikke. Ukrainerne ydede uventet hård modstand. De ukrainske soldater kæmpede med stor, stor tapperhed, stort mod. Så, derfor – – -. Nu er det hele kørt op i en spids, og det er blevet meget mere alvorligt.

Men det er overraskende at betragte situationen og se, hvordan Rusland har luftoverlegenhed. De har ikke ødelagt jernbanesystemerne; de har ikke ødelagt energiproduktionen. Der er så mange ting, de ikke har ødelagt. De har aldrig bombet bygningerne i centrum af Kiev, Ukraines hovedstad. De har ikke bombet parlamentsbygningen. De har været utroligt tilbageholdende med disse ting, idet de har håbet imod håb, at der kunne opnås fred.

Men jeg tror ikke – – – jeg tror ikke, at Ukraine har noget som helst at gøre med beslutningen om fred eller krig. Jeg tror, at beslutningen om fred eller krig bliver taget i Washington DC. Så længe vi ønsker denne krig fortsat, vil vi fortsætte denne krig; og vi vil bruge ukrainere som stedfortrædere, og vi vil kæmpe til den sidste døde ukrainer.

MB: Hvordan kunne du forestille dig, at en mulig krig mellem USA og Rusland ville bryde ud? Og hvordan ville det være?

Vestens konstante krigseskalation i Ukraine og dumdristige kurs mod en atomkrig

Oberst RB: Hvis vi går tilbage til Første Verdenskrig, ved vi jo, at denne krig startede i 1914 med snigmordet på ærkehertugen af Østrig-Ungarn. Han og hans hustru blev dræbt. Drabet på disse to mennesker fremkaldte en dominoeffekt af alle disse alliancer, af vrede og mediehyperi. Og førend det hele var forbi, var 14 millioner – mener jeg, det var – mennesker blevet slået ihjel. Det er altid vanskeligt at finde de rigtige tal, men i hvert fald, det var et enormt antal millioner af

mennesker, der døde på grund af dette.

Vi bliver nødt til at være meget bevidste om risikoen ved at lege disse tag-fat-lege. Fx så vi, at de tyrkiske medier offentliggjorde en artikel, der blot fortalte, at der ved Mariupol var iværksat en stor belejring, som russerne endte med at vinde. Det eneste område, som russerne ikke havde erobret, var det velkendte stålværk.

Der er (OA: indtil medio maj 2022) en masse ukrainske soldater, der er omringet derinde. Og nu er det kommet for dagen, at der tilsyneladende er halvtreds franske officerer, der også er spærret inde i dette stålværk sammen med ukrainerne. De franske soldater har deltaget i kampene, og har styret slagets gang. Og dette har været holdt skjult, ultra-hemmeligt, på grund af det franske præsidentvalg, der netop var i gang. Hvis det franske folk havde vidst, at der var et stort antal franske officerer spærret inde, og som sandsynligvis ville dø inde på dette stålværk, så ville det franske valg have fået et andet udfald: Marine Le Pen ville have vundet. Derfor var det meget vigtigt for hele den dybe stat, at det ikke blev afsløret for offentligheden, at de franske officerer var til stede på stålværket.

Vi ved, at der er NATO-officerer til stede i Ukraine som rådgivere i landoperationerne og så videre. Vi løber den risiko. Men nu er det mit gæt – og dette er et gæt, for jeg kan tage fejl – men flagskibet for den russiske flåde i Sortehavet, skibet *Moskva*, blev sænket efter at være blevet ramt af sø-missiler. Mit gæt er, at disse missiler, ja, jeg mener, at der er stor sandsynlighed for, at disse missiler blev affyret af franskmænd. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men disse missiler er så ultrasensitive og så farlige for vore skibe, at jeg ikke tror på, at NATO ville betroe disse missiler til ukrainerne eller til nogen som helst andre. Jeg tror, at de nødvendigvis må fastholdes under NATO's kontrol og kun anvendes i NATO operationer. Jeg mener

derfor, at det er sandsynligt, at det var NATO-styrker, der faktisk sænkede *Moskva*.

Man kan se, at vi gennemfører disse ubesindige aktioner; og vi øger indsatsen hver eneste gang – jeg tilhører tilfældigvis det Republikanske Parti – men vi har i USA's senat to republikanske medlemmer, der har sagt, at "tja, vi bliver måske nødt til at bruge nukleare våben mod Rusland." Det er vanvittigt. Jeg mener, at det er vigtigt, at folk begynder at diskutere, hvad en atomkrig vil komme til at betyde.

Men nu må man forstå, hvordan det er, vi amerikanere tænker: "Orh, vi er store, vi er barske og vi har alt dette materiel." Rusland er stort set sammenlignelig med USA hvad angår atomvåben. De har supersoniske missiler; det har vi ikke. Disse missiler kan virkelig undgå at blive opdaget i tide; og de kan affyres fra Rusland og nå San Francisco, Los Angeles, Chicago, Detroit, Baltimore, Washington D.C. og New York City.

Hvis man blot tænker på Virginia, hvor jeg tilfældigvis bor, og der opstod en atomkrig – – – og husk på, at russerne også har en meget stor og effektiv flåde af atomubåde, der ligger lige uden for USA's kyst. Disse ubåde medfører et stort antal missiler med atomspræghoveder, og de er i stand til at undvige alle vore forsvarssystemer. Så i Virginia, hvis vi bare ser på denne stat, hele den nordlige del af Virginia ville i bund og grund blive udslettet. Der ville næppe være noget menneskeligt liv tilbage i amterne Loudoun, Prince William, Fairfax, Arlington, Alexandria. Pentagon ligger i amtet Arlington: Pentagon ville simpelthen være gjort til en glødende masse af smeltet sand. Der ville ikke være noget liv tilbage. Og der ville heller ikke være levende mennesker i miles omkreds. Lige på den anden side af Potomac-floden ligger nationens hovedstad; der ville ikke være noget liv tilbage i nationens hovedstad. Bygningen Capitol vil være

forsvundet for stedse. Alle monumenterne, alle disse glørværdige genstande – intet ville være tilbage.

Hvis vi ser på Virginias kyst, har vi Norfolk Flådebase og vi har Port of Norfolk. Vi har her den største ophobning af flådemagt på jordens overflade. Det er her, vi har anbragt alle vore hangarskibe, vore atomubåde, alle disse ting. Der ville ikke være noget som helst, der overlever. Der ville *intet være tilbage* af alle disse flådekapaciteter.

Og man kan fortsætte dette scenarium. Vi kan tale om New York City, og sandsynligvis også selve bykernen i New York. Ikke blot ville alle være blevet slået ihjel; det ville sikkert også være umuligt for mennesker at bo i New York City flere hundreder af år frem i tiden. Byen ville ikke blot være ophørt med at være et sted for det vibrerende menneskelige liv, men byen ville være blevet helt udslukket i måske et halvt årtusinde; den ville ikke kunne genopstå i nogen civiliseret form.

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os. Hvis måske det, der foregår i Ukraine, var et spørgsmål om liv og død for USA, så ville det være noget ganske andet. Da Sovjetunionen placerede deres missiler på Cuba, som var rettet ind imod USA, var det helt bestemt værd at tage risikoen; for det skete lige på vore grænser og det truede os. Det var en kamp, der var værd at kæmpe, og en risiko, der var værd at tage. Russerne står i en situation, der er et nøjagtigt spejlbillede af Cuba-situationen. For dem afhænger Ruslands overlevelse af, om de kan forhindre NATO i at rykke yderligere frem, helt ind i Ukraine, helt frem til Ruslands grænser. De har ikke råd til *ikke* at tage denne kamp. De kan ikke tillade sig ikke at vinde denne krig.

Så jeg mener, det at lege med denne konstante krigseskalation i et område, der virkelig ikke har nogen

betydning for amerikanerne – – – Ukraine er uden betydning for amerikanerne; landet har ingen indvirkning på vort daglige liv. Og alligevel spiller vi dette dumdristige spil, som udgør en stor risiko for menneskers liv i USA og Vesteuropa for ingenting! For absolut ingenting!

MB: Mange højerestående officerer forstår helt sikkert de konsekvenser, som du netop har beskrevet på en hårrejsende måde. Der er nogle officerer, der taler rent ud af posen i Italien, Frankrig og Tyskland, og som advarer mod at følge en kurs, som kunne føre til atomkrig. Men hvorfor hører vi ikke i USA sådanne røster fra højerestående officerer – pensionerede, måske – som fortæller, hvad du fortæller her i dag?

Farerne for krig forties af de højerestående militære ja-sigere i USA

Oberst RB: Ser du, der har været en kolossal forringelse af kvaliteten af højerestående officerer. Denne forringelse går tilbage til, ja, i hvert fald 1990'erne. Vi havde meget, meget dygtige højerestående officerer på den tid, hvor jeg var i aktiv tjeneste – jeg forlod tjenesten i 1994 – folk af fremragende kvalitet. Men efterfølgende skete der det, at præsident Clinton overtog embedet; og senere fik vi Obama. Nu har vi fået Biden. Og de lægger et meget stærkt politisk filter over de militære officerer. Vi har fået en mængde militære "ja-sigere." Disse folk er ikke mennesker, der først og fremmest ofrer sig for USA og vort folk. De ofrer sig mest for deres karrierer og mulighed for at danne netværk med andre militære officerer, når de bliver pensionerede. Der findes et meget stærkt netværk, der kan hjælpe militære generaler ind i tænketanke, hvor de kan fremme krig, ind i organisationer som Raytheon og Northrop Grumman og alle disse forsvarsorganisationer, hvor de kan få plads i bestyrelserne og lignende.

Så du kommer til at betale noget af en personlig pris, hvis du siger: "Hej, stop! Krig er ikke i det amerikanske folks

interesse." Hvis vi skabte en større kvalitet hos enkeltpersoner, så ville vi have folk, der havde mod til at sige: "Jeg er ligeglad med, hvad det personligt koster mig." Men det er meget vanskeligt at komme ind i rækkerne af højerestående officerer, hvis du er en person, der ledes af principper og patriotisme og hengivenhed for befolkningen i vor nation. Det er bare ikke sådan, det virker. Og på et kritisk tidspunkt får vi brug for en præsident, der vil tage fat og ryste træet, og bevirke, at en masse af disse mennesker falder ned fra træet; for de er farlige. De er meget farlige for Amerika.

MB: Helga Zepp-LaRouche (*OA: grundlægger af Schillerinstituttet*) og Schiller Instituttet plæderer for det synspunkt – og vi har den 9. april 2022 holdt en konference med dette som tema – at den eneste måde, hvorpå vi virkelig kan standse dette fald ned i helvede og ned i et nukleart holocaust, er ved at skabe en fredsordning, der svarer til Den Westfalske Fred. I dette tilfælde i form af en international konference for at sikre en ny sikkerhedsstruktur og en ny udviklingsstruktur med ret til udvikling for alle lande. Og ganske som Den Westfalske Fred skal det være en konference, hvor alle sidder med ved bordet, anerkender landenes forskellige interesser, deres suverænitetsskrav, og gensidigt anerkender andres suverænitetsskrav, og hvor de tilgiver tidligere tiders forbrydelser.

Alt andet end dette vil bevare verdens opdeling i blokke, der er på krigsfod imod hinanden. Jeg spurgte før om, hvad det er, der forhindrer generaler i at tale frit ud om situationen. Og nu vil jeg så også spørge dig: Hvad vil det kræve at få amerikanere til at anerkende, at vi både kan og skal sætte os ned sammen med russerne og kineserne og med alle andre nationer, for at skabe en virkelig retfærdig verden, der er baseret på respekt for mennesket og på retten til udvikling og sikkerhed?

Hvad er sandheden om krigsforbrydelser i Ukraine-krigen – Butja?

Oberst RB: Jeg tror desværre, at der skal enorme lidelser til, for at tvinge dette frem, ganske som der var forud for Den Westfalske Fredsordning. En atomkrig ville kunne gøre det; eller et økonomisk sammenbrud af hidtil usete dimensioner, fx som et resultat af den tøjlesløse trykning af pengesedler, som vi har kastet os ud i over de seneste tyve år. Jo, der er ting, der ville kunne fremkalde en total forandring af holdningen til sikkerhed. Men netop nu er medierne så fuldkomment censurerede og så ensidige, at den amerikanske befolkning virkelig ikke har nogen forestilling om behovet for noget i den retning. Det vil blive vanskeligt.

Og, forstår du, netop på dette område er der sket noget interessant. Her i vort land ville man tro, at hele verden er imod Rusland. Men det er den ikke. Faktisk er der i verden flere større lande, som nærmest støtter Rusland i denne krig, for det første Kina, men så også Brasilien, og så er der også Sydafrika, Saudi Arabien – en lang række lande. Indien også. Indien står som en meget stærk støtte for Rusland. Vi har selv denne ide om, at vi på én eller anden måde står med en overordentlig retfærdig sag. Men en stor del af verden kan slet ikke se, at den er retfærdig; og en stor del af verden accepterer heller ikke den seneste propaganda om krigsforbrydelser, hændelserne i Butja. Det er formentlig den hændelse, der står allerøverst i diskussionerne om krigsforbrydelser.

Hvad skete der så i Butja? Der var blevet optaget en videofilm af et køretøj, der kørte ned ad gaden i Butja. Butja var blevet erobret tilbage fra russerne. Og for hver 30 meter eller deromkring lå der en dræbt person, som havde hænderne bundet på ryggen med strips. Dette blev ikke offentliggjort, førend fire dage efter at ukrainerne havde generobret Butja.

Vi vidste nærmest ingenting om selve hændelsen. Faktisk havde vi ikke engang bevis for, at menneskene var blevet dræbt. Men forudsat at de var blevet dræbt, så vidste vi ikke, hvor det var sket. Vi vidste ikke, hvem disse mennesker var. Vi vidste ikke, hvem der havde dræbt dem. Heller ikke, hvorfor de var blevet dræbt. Ingen kunne levere et troværdigt motiv for, at det skulle være russerne, som havde dræbt dem.

Russerne holdt Butja besat i en måned. Hvis de havde til hensigt at dræbe disse mennesker, hvorfor dræbte de dem så ikke i løbet af denne måned? Og hvis nogen har til hensigt at dræbe en flok mennesker, ville de så ikke samle disse mennesker på ét sted og skyde dem ned samlet på det sted? Hvorfor skulle de spredes langs med en vej, og over halvanden kilometer hen ad vejen?

Hvad vi derimod ved, er, at fire dage efter at borgmesteren i Butja glædestrålende havde bekendtgjort, at byen var blevet befriet, fire dage efter at den ukrainske hær havde indtaget byen, og den ukrainske hærs enheder for specialpropaganda var der også, netop da var der pludselig disse døde mennesker på vejen. Hvorfor var de der ikke, da russerne var der? Hvorfor fandt man dem først, da russerne var forsvundet?

Hvis jeg skulle se på dette som en simpel og almindelig kriminalsag, og jeg skulle forelægge sagen for Divisionen for Kriminelle Undersøgelser eller FBI, Militærpolitiet eller noget lignende, ville jeg sige: "Ok, for det første, lad os se på ukrainerne." Mit gæt ville være – og man starter med en fornemmelse, når man går i gang med at efterforske en forbrydelse – min fornemmelse er, at ukrainerne dræbte disse mennesker, efter at ukrainerne igen havde overtaget byen, og efter at de havde set sig omkring og sagt: "Ok, hvem var venligtsindede over for de russiske tropper, da russerne var her? Vi henretter dem." Det ville være mit gæt. For jeg kan ikke se noget motiv for, at

russerne bare skulle have dræbt nogle få mennesker på deres vej ud af byen.

Ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse

Og ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse; for mediehusene er så monolitiske. Men vi har nogle kendsgerninger; vi ved fra udtalelser af en ukrainsk hospitalsleder – den fyr, der styrede hospitalet – han pralede med, at han havde givet strenge ordrer til alle sine læger om, at når sårede russiske krigsfanger og sårede fra kampene blev bragt ind, skulle de *kastres*.

Dette er bestemt en forfærdelig krigsforbrydelse, iværksat med en udtalelse fra en hospitalsleder. Og den ukrainske regering sagde: "Vi skal nok finde ud af lidt om, hvad der er sket," som om det ikke er nogen særlig stor ting. Jeg kan ikke komme i tanker om noget mere forfærdeligt, om nogen mere forfærdelig krigsforbrydelse, jeg nogen sinde har oplevet.

Og hvor kunne man høre om det? På ABC, på MSNBC eller CNN eller Fox News? Ikke en lyd! Og dog er beviserne ubestridelige.

Vi har et andet videoklip, hvor man ser et samlepunkt for krigsfanger, hvorfra ukrainerne ville føre krigsfangerne videre til et centralt afhøringscenter – og her er der tale om en syv minutter lang video – og i videoen ser man så, at de ukrainske soldater simpelthen skød alle krigsfangerne ned på stedet. De havde omkring tredive af disse sårede russiske soldater liggende på jorden, nogle af dem var tydeligvis ved at dø af deres sår. Og nogle af dem havde ukrainerne givet plasticposer over hovederne. Disse fyre ligger så dér, nogle af dem dødeligt sårede og med deres hænder bundet bag ryggen med strips; liggende sådan har de altså plasticposer over hovedet, så det er vanskeligt for dem at få vejret. Og de kan ikke få deres hænder fri, så de kan tage poserne af for at få luft.

I slutningen af videoen kommer ukrainerne kørende med en varevogn, hvori der er tre uskadte russiske krigsfanger. Da de tre mænd stiger ud af varevognen, skyder ukrainerne uden den mindste betænkning eller tøven to af disse mænd ned; de faldt sammen lige foran kameraet. Og den tredje mand falder på knæ og beder dem om, at de vil skåne ham. Så skyder de også ham ned. Dette er forbrydelser. Og de blev ikke tilbagevist af den ukrainske regering. Men man ville ikke nogensinde kunne få at vide, at det er sket. Jeg vil sige dig ligeud, at indtil nu er de eneste bevislige – jeg siger ikke, at der ikke sker krigsforbrydelser på begge sider – jeg siger kun til dig, at de eneste forbrydelser, hvor jeg har set, at der findes ret uafviselige beviser på krigsforbrydelser, er blevet begået på den ukrainske side.

Man hører ofte fortalt, at, ja, så har russerne ødelagt det ene og så har de ødelagt det andet. Jamen, så er jeg nødt til at fortælle dig om de krige, som vi amerikanere kæmpede, da vi invaderede Irak. Vi udnyttede effekten af "Shock and Awe" (OA: *egtl. "chok og rædsel" – et krigsførelsesprincip om det massive og altudslettende bombardement som led i krigens terror*). Vi ødelagde praktisk talt alt i Irak, alt, der havde nogen betydning. Vi bombede både militære og civile mål uden at skelne særligt meget imellem dem. Koalitionen gennemførte 100.000 sorties på 42 dage (OA: *én sortie er én kamp- eller bombemission for ét fly*).

Det kan man så sammenligne med russernes indsats, der har gennemført 8000 sorties over omtrent den samme periode. 100.000 amerikanske sorties over for 8000 på ca. den samme tid. Jeg tror, at russerne har haft til hensigt at være mere selvkritiske i deres udvælgelse af mål. Hvor vi derimod fór ud, for at – – – filosofien om Shock and Awe er, at man ødelægger alt, hvad der er nødvendigt for at opretholde menneskeligt liv og for at et bysamfund kan fungere. Man smadrer vandforsyningen, de elektriske

systemer, varmforsyningerne, olie- og gas-installationerne; og man ødelægger alle de større broer. Man fortsætter bare med at destruere alt.

Så det er virkelig ironisk. Og husk på, at Irak er et forholdsvist lille land. Ukraine er et enormt land. 100.000 sorties på 42 dage; 8000 sorties på omtrent den samme tid. En kolossal forskel i den brug af vold, som vi udøvede i Irak, og den, de har udøvet i Ukraine. Så vi har simpelthen ikke nogen troværdighed, når man virkelig dykker ned i kendsgerningerne og betragter den måde, som krigen er blevet gennemført på.

Opfordring til freds- og sikkerhedskonference

MB: Tak, senator Black, oberst Black. Jeg tror, at sådan som du har beskrevet de forfærdeligheder, der allerede finder sted, og man samtidig tænker på, at vi ikke kan sidde og vente på, at en atomkrig vil fremprovokere en ny fredsordning som Den Westfalske Fred, så vil jeg formode, at det, som du har beskrevet, allerede er forfærdeligt nok. Og kombineret med den hyperinflationiske opbremsning i økonomien, der nu fejer hen over den vestlige verden, og som påvirker alle, så mener vi, at vi bliver nødt til at anerkende dette som det nødvendige mareridt. Og at dette skal blive det, der skal til for at vække borgerne i Europa og i USA til den nødvendige erkendelse af, at vi har kurs mod en mørk tidsalder.

Vi er af den opfattelse, at der må ske en opvågning hos de mennesker, som hidtil ikke har ønsket at erkende deres ansvar over for menneskeheden som helhed, men som nu er tvunget til at erkende dette. Det er grundlaget for, at vi har opfordret til en international konference med deltagelse af alle nationer, USA, Rusland, Kina, Indien og så videre; alle må sætte sig ned sammen for at gøre en ende på disse rædsler; men også for at skabe en stabil fred for menneskeheden og en fred, der kan fremmes gennem udvikling.

Vi siger tak til dig, fordi du har leveret denne smagsprøve på den grufulde virkelighed for en befolkning, der har brug for at høre det. Du har måske noget, som du gerne vil sige her til sidst.

Oberst RB: Og jeg vil sige tak til Schiller Instituttet for den enorme indsats, I har gjort for at opnå fred i verden. Det er én af de allervigtigste præstationer; og jeg sætter pris på den.

Jeg vil derudover bare tilføje en enkelt ting. Hvis man ser på Rusland, har de russiske styrker, der blev indsat i kampene i Ukraine, for størsteparten overhovedet ikke nogen kamperfaring. Der er tale om en fredstidshær. Rusland udkæmper ikke krige langt borte fra Ruslands grænser. Syrien er den eneste krig af betydning, som russerne har deltaget i langt borte fra landet. Dette kan man sammenligne med USA's situation; hvis én af vore soldater bliver pensioneret i dag efter tredive års tjeneste i det militære forsvar, vil han bogstaveligt talt ikke have gjort tjeneste én eneste dag, hvor USA ikke har været i krig. På en måde er dette mærkeligt. Det kan man se som en modsætning til situationen for det russiske militære forsvar, som med nogle få undtagelser har eksisteret i dyb fred.

Vi bliver derfor nødt til at overveje, hvordan vi finder fred med hinanden, og finder grænserne for krig; og især sætter grænser for ideen om, at vi har brug for nulsumsspillet, hvor alt, hvad vi erobrer fra den anden part, styrker os. Vi lever i en verden, hvor fred kan give enhver mulighed for at opnå velfærd og vinde rigdom. Men jeg tænker meget på, at hyperinflationen måske kan blive den chokbehandling, der vækker verden op til erkendelsen af, vi må skabe et nyt paradigme for fremtiden. Og på det punkt mener jeg, at Den Westfalske Fred kan være en mulig inspiration.

Så tak for lejligheden til at tale her. Der er altid et håb; og jeg tror, at fremtiden vil bringe gode ting, med Guds velsignelse.

MB: Også mange tak fra Schiller Instituttet, fra The LaRouche Organization og fra EIR. Vi vil offentliggøre dette så hurtigt som muligt; for det vil gøre en stor virkning. Tak.

Oberst RB: Igen mange tak.

Overskrifter for de forskellige afsnit er indsat af oversætter [og af NewSpeak].

Kina offentliggør "Faktapapir om National Endowment for Democracy, NED''

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – I et tiltag, der har til hensigt at slå "mange fluer med ét smæk", har den kinesiske regering udgivet et "Faktapapir om National Endowment for Democracy''. "Faktapapiret" beskriver, hvordan CIA's operationer for at underminere udenlandske regeringer under Den kolde Krig blev omdannet til denne offentlige-private mekanisme, der betegnes som en "NGO", med henblik på at blande sig i andre landes interne anliggender og forme disse landes politik, for at bringe dem på linje med USA's geopolitiske mål.

Derefter gennemgås land efter land for at dokumentere NED's operationer, med henblik på at opildne til

farverevolutioner og vælte folkevalgte regeringer, der ikke var i samklang med USA. Der er bl.a. en gennemgang af NED's operationer i Polen (Solidarnosc), Georgien, Rusland, Ukraine, Hviderusland, Kirgisistan, Serbien og Mongoliet samt lande i Latinamerika, Bolivia, Nicaragua, Cuba, Venezuela og Afrika, Libyen, Uganda og Sudan, samt Thailand i Sydøstasien.

Faktapapiret gennemgår også de omfattende operationer, som NED har gennemført mod Kina, herunder deres kampagner for Hongkongs uafhængighed, Tibets uafhængighed og "folkemord" og "menneskerettighedskrav" i Xinjiang. Det beskriver også NED's operationer sammen med Taiwan. I stedet for at behandle disse spørgsmål enkeltvis, baggrunden for situationen i Ukraine eller arten af operationerne i Xinjiang og Hongkong, fokuserer "Faktapapiret" snarere på den modus operandi (fremgangsmåde), der er karakteristisk for USA's politik for at forsøge at vælte regeringer, der udgør en trussel mod USA's herredømme.

Offentliggørelsen af faktapapiret kan også være et forebyggende angreb på den "Kina-politiske Evaluering", "China Policy Review", som skulle have været bekendtgjort i denne uge af udenrigsminister Blinken, men som er blevet forsinket, efter at han er blevet smittet med COVID.

Link til rapporten

https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202205/t20220507_10683090.html

Tale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvren "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne,

for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom

Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af

den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlant-alliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

"Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne."

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod "selvmorderisk nationalisme".

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – "1999": Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROUCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrin, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel. Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab."

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at

det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan, begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5 milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan – den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i

Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den "regelbaserede orden". Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasiske landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sænk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalene for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgerkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [http://en.kremlin.ru/supplement/5770]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomis styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny "westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Trediveårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den

oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner, som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskeheden fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den tilgængelige løsning på. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Og den skal definere de områder, hvor der er brug for et nødvendigt internationalt samarbejde, såsom den hurtigst mulige realisering af en ny økonomisk platform baseret på termonuklear fusionsenergi, for at opnå energi- og råvaresikkerhed for alle nationer. Den skal definere fredeligt samarbejde inden for rumforskning, rumfart og kolonisering af rummet.

Vi er den kreative art, og det er nu det rette tidspunkt i vores historie til at bevise det.

Et sidste punkt. Hvis man sammenligner den Westfalske Freds succes med Versailles-traktatens totale fiasko, som ikke tog hensyn til alle deltagende parters interesser, men blot udgjorde optakten til den næste verdenskrig, så burde det være indlysende, at princippet om alle nationers suverænitet, forenet af et højere mål om én menneskehed,

skal opretholdes.

Vi bør derfor vende tilbage til ånden fra Berlinmurens fald, som kunne have været en "menneskehedens stjernestund" (på tysk eine Sternstunde der Menschheit), og potentialet i 2+4-aftalen, som ikke blot var en egentlig fredstraktat, der afsluttede efterkrigstiden og teoretisk set etablerede den tyske suverænitet, men som alle ved, er denne suverænitet som følge af den ovenfor beskrevne udvikling aldrig kommet til udtryk i tyskernes bevidsthed, hvor ordet "suverænitet", i modsætning til Frankrig, hvor suverænisterne er i flertal, ikke engang er kendt af den gennemsnitlige borger i Tyskland. Det skal der også rettes op på og gøres noget ved.

Så lad os vende dette yderst farlige øjeblik til en chance for at skabe en ny æra for menneskeheden. Lad os skabe en ægte "menneskehedens stjernestund", som er den udødelige art værdig, som vi er skabt til at være.

Mange tak.

Schiller Instituttets konference om 11. september – vejen fremad.

Se videoen her.

Den 11. september 2021 (EIRNS) – I modsætning til langt de fleste begivenheder, artikler, dokumentarer og kommentatorer på 20-årsdagen for terrorangrebet 11. september 2001 mod USA, spildte Schiller Instituttet ikke tid på forsideartikler om dette angreb og de 20 år med kaos

og blodsudgydelse påtvunget af amerikanske, britiske og NATO-styrker under falske forudsætninger. Snarere begyndte konferencen: "Vejen frem fra 11. september, Afghanistan og overvågningsstaten" med afspilning fra det direkte radiointerview kl. 9 (New York-tid) med Lyndon H. LaRouche, som allerede var planlagt til at gå i luften den 11. september 2001 med vært Jack Stockwell i hans radioprogram i Salt Lake City. LaRouches umiddelbare svar inden for få minutter på nyhederne om fly, der ramte tvillingetårnene, var at advare om, at Osama bin Laden ville få skylden for det, for derved at forhindre sandheden i at komme frem. Han sagde, at den globale finanskrisen skulle tages i betragtning, samt det faktum, at al-Qaeda blev skabt af Zbigniew Brzezinski og hans britiske mentorer i 1980'erne for at bekæmpe Sovjetunionen i Afghanistan. LaRouche havde i en webcast den 3. januar 2001 forudsagt, at Bush/Cheney-administrationen ville skabe en "Rigsdagsbrand" som et påskud for at sætte forfatningen ud af kraft, og pålægge nationen politistatsagtige foranstaltninger og føre krig rundt om i verden.

Helga Zepp-LaRouche tog derefter fat på det vanvid, der blev skabt i USA efter 11. september, som vækkede blodtørst efter hævn mod de påståede gerningsmænd i hulerne i Afghanistan, og tog fokus fra saudierne og deres britiske herrer, der havde planlagt og gennemført angrebet. Det der fulgte i 20 år, sagde hun, var den totale fiasko for de kombinerede militære styrker i alle NATO-nationer med at undertvinge 65.000 Taliban-krigere, mens de reducerede denne nation og flere andre nationer i den islamiske verden til ruiner. William Binney, den tidligere tekniske direktør for 'World Geopolitical and Military Analysis and Reporting section' ved National Security Agency (NSA), påpegede senere på konferencen, at det militær-industrielle kompleks var løbet tør for påskud for deres eksistens med sammenbruddet af Sovjetunionen i 1991, men efter 11.

september var de tilbage i 'business'.

Der er to muligheder for at reagere på tilbagetrækningen fra Afghanistan, sagde Zepp-LaRouche: Hævn, i traditionen med Madeleine Albright, der sagde, at 500.000 irakiske børns død i Irak-krigen var "prisen værd", eller Hillary Clinton, som glædede sig over mordet på Libyens Qaddafi. "Dette er barbari," sagde fru Zepp-LaRouche. Eller vi kan som en menneskelig race reflektere over systemets fiasko, der bragte os til denne katastrofale situation, og blive enige om at ændre det, afslutte verdens geopolitiske opdelinger i stridende stammer og gå sammen om at løse de problemer, menneskeheden står over for som helhed, som hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, argumenterede for igennem hele sit liv. Hun gennemgik den forfærdelige tilstand for det afghanske folk efter 40 års krig, som dokumenteret af FN: 72% af befolkningen i fattigdom, mens yderligere 25% falder hurtigt, 10 millioner afghanske børn, der kræver humanitær bistand for at overleve, 1 million står over for akut underernæring – og alligevel har de vestlige lande og banker nægtet at give den nye regering adgang til landets egne midler og har indført sanktioner, der forhindrer mad, medicin, elektricitet og mere i at komme ind i landet. Er vi barbarer? Verdens nationer og institutioner skal handle, sagde hun, "ellers har vi ikke det moralske habitus til at overleve". Krigene i Irak, Libyen og Syrien var baseret på løgne, løgne der er blevet anerkendt som løgne, selv af dem der lavede dem – blandt andre Tony Blair, Colin Powell og Nancy Pelosi.

Der er en menneskelig måde at løse dette på, konkluderede hun. Mohandas Gandhi besejrede det britiske imperium gennem ikke-voldelig modstand, og hjalp med at skabe de fem principper for fredelig sameksistens, der nu er kodificeret i FN-chartret som international lov. Martin Luther King forstod dette og burde have været præsident. Da splittelserne og stridighederne finder sted i USA, sagde

hun, skal vi se efter et højere princip, der adresserer menneskehedens fælles mål, nationalt og internationalt. Tænk først på menneskeheden, ikke først på nationen frem for andre. Freden i Westfalen i 1648, der sluttede Trediveårskrigen, og hver historisk konfliktløsning var baseret på dette princip.

Den umiddelbare udfordring, fastholdt hun, er nødvendigheden af at skabe et moderne sundhedsvæsen i alle nationer på Jorden. Hvilket nu bekræftes af de mutationer, der forårsager ødelæggelse i verden, hovedsagelig fordi store regioner i de mindre udviklede nationer er blevet nægtet både passende folkesundhedsfaciliteter og adgang til vacciner, som bliver hamstret i de avancerede nationer. Pandemien vil ikke blive besejret, medmindre den er besejret overalt, sagde hun.

William Binney, den tidligere tekniske direktør for NSA, der afslørede, at det system, som han og hans team havde designet til at udrydde kriminalitet og terrorisme fra verdens masse-overvågningsdata, blev overtaget og brugt til at skabe den største overvågningsstat i historien under Bush/Cheney-administrationen. Han sagde, at ethvert håb om, at dette ville blive vendt, når Barack Obama blev præsident, blev knust, idet Obama sagde, at han ikke ville se tilbage, kun fremad – og ingen blev holdt ansvarlig for forbrydelserne mod forfatningen, men de fortsatte simpelthen. Binney sagde, at han fuldt ud støttede Helga Zepp-LaRouche i opfordringen til international enhed for menneskehedens fælles mål.

Terry Strada, den heltemodige leder af "9/11 Families and Survivors United for Justice Against Terrorism", talte til konferencen, som hun tidligere har talt til koncerter og konferencer i Schiller Institutet, og beskrev den vigtige sejr, som hun og hendes organisation har opnået ved endelig at rekruttere medlemmer af Kongressen til at fremlægge sit foreslåede lovforslag om frigivelse af alle 9/11-dokumenter

– især den 10-årige FBI-undersøgelse af det saudiarabiske regimes rolle i at støtte angrebet den 11. september, hvilken hidtil har været holdt hemmelig for verden. Dette skridt fra Kongressen overbeviste sidenhen præsident Biden om at udstede bekendtgørelsen om at frigive alle dokumenter i løbet af de næste seks måneder. Vi vil se om det sker, sagde hun, men verden fortjener at kende sandheden.

Ray McGovern, der tjente i 27 år i CIA som ansvarlig for russisk efterretningsindsamling, holdt derefter en stærk tale om nødvendigheden af at vende den falske dæmonisering af alt russisk. Han henviste først til sin ven Julian Assange, der stadig er tilbageholdt i Hendes Majestæts Fængsel, Belmarsh, og reciterede 'Fangen', som den russiske digter Aleksandr Pushkin skrev, mens han var i fængsel og drømte om frihed, om en fange og en krage uden for cellen. Derefter, for at tage fat på de fanatiske misforståelser i Vesten om Rusland, beskrev han sit besøg i Moskva i 2016 med en amerikansk delegation for at fejre 75-årsdagen for Hitlers invasion af Sovjetunionen. Ved den lejlighed (og også til konferencen) reciterede han 'Vedrørende Krigens Grusomheder', som Nikolai Nekrasov skrev til gruppen, der omfattede russiske krigsveteraner og deres familier. Når en soldat dræbes i kamp, skriver digteren, er den person, der fortjener den største sympati, ikke konen eller vennen, der kan komme sig efter deres sorg, men moderen, som aldrig kan glemme, ligesom en grædepil aldrig kan løfte sine grene. Han forklarede, at Rusland har måttet lide over to århundreders besættelse under mongolerne, invasioner af svenskerne, af Napoleon, af nazisterne og mistede mere end 26 millioner sjæle i Den store Fædrelandskrig (2. Verdenskrig, red.). Han afsluttede med at konstatere, at langt de fleste amerikanske ledere aldrig har kæmpet i krig eller endda haft uniform på, og at trælse sætninger, såsom at Rusland er en "tredjestatsmagt" eller en "tankstation, der giver sig ud for at være et

land" ikke hjælper menneskeheden. Har Pushkin tanket benzin, eller Tjajkovskij eller Dostojevskij? Spurgte McGovern.

Helga Zepp-LaRouche tog fat i McGovern's bevægende præsentation og insisterede på, at hvis man vil forstå et land, skal man læse dets poesi og kende dets dybeste tankegang. Vi har faret vildt, især i løbet af de sidste 20 år, sagde hun, ikke kun ved at ignorere de fem principper for fredelig sameksistens, men ved at opgive civilisationernes dialog. Skaberen skabte mange forskellige kulturer, fordi de er smukke. Lyndon LaRouche blev internationalt beundret som en ægte patriot i USA, fordi han aldrig var arrogant, men ville kommunikere med deres kulturer.

Harley Schlanger, der gennem sin daglige blog på 'The LaRouche Organization'-webstedet er blevet en helt for tusinder af mennesker i alle dele af verden, beskrev, at langt de fleste aktiviteter, der foregår til minde om 11. september, ganske enkelt er banale. En kommentator, sagde han, havde den korrekte pointe i, at begivenheden vækkede hævntørst, hvilket passede godt til den politik, som eliten ønskede af andre årsager. Som et resultat sendte USA 7.000 af sine egne til deres død. Folk som Lindsey Graham og Nikki Haley, der argumenterer for at vi skal tilbage til Afghanistan for mere blod og hævn, er skøre, sagde han. Vi må se til poesi, musik og historie for at afstå fra hævn.

Fru Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med at sige, at selv Kina-haderen Tucker Carlson har taget i betragtning, at Xi Jinping gør noget rigtigt, når børn begrænses til tre timer om ugen med de åndssvage internet-videospil, hvilket er en del af bestræbelserne på at orientere kinesiske unge imod kærligheden til viden. Den frygtelige middelmådighed i hele Vesten, sagde hun, ses i forvirringen mellem "liberal" og "frihed". Friedrich Schiller vidste, at frihed findes gennem nødvendighed, mens "alting går an"-mentaliteten, der

gennemsyrrer Vesten, er det modsatte af frihed. Vi må gå tilbage til de store skikkelser i vores kultur, vores forskere, vores digtere, vores musikere og derefter række ud til de store sind i andre kulturer – den klassiske musik i hver kultur, især da musik er et universelt sprog, der afspejler det menneskelige sinds universalitet. "Begynd at læse igen, tænk igen, om naturlov, reflekter over den kreative proces," sagde hun. "Kina og Rusland gør meget af den slags".

Dennis Speed, der ledede konferencen, afsluttede med at opfordre alle til at læse Dante Alighieris 'Commedia' (Den guddommelige Komedie) som en dedikation til 700-året for Dantes død i eksil den 14. september 1321. I Commedia beskriver Dante det "at fare vild" midt i livet, og rejser med digteren Virgil, først gennem Inferno, derefter skærsilden og videre til paradiset, hvor hver især opnåede en højere sindstilstand. Hvis vi skulle leve livet for de mennesker, der døde både på dagen den 11. september, og sidenhen på grund af disse begivenheder, så forestil jer et genrejst, udviklet og levende Afghanistan og andre omgivende nationer som et produkt af et genrejst og pulserende USA og andre nationer, der bliver bedre, fordi de ser denne nye vej. Det er arven vi bør forsøge at sikre, at historien kan notere vi efterlod denne gang.

**Er Vesten i stand til
at lære? Hvad**

Afghanistan behøver nu, af Helga Zepp-LaRouche

5. september (EIRNS) – NATO's katastrofale fadæse i Afghanistan, og dermed de sidste 20 års interventionspolitik, kunne næppe være mere dramatisk. Ikke blot det, at krigen blev tabt; det er paradigmatisk for hele spektret af det vestlige, liberale systems fejlantagelser. Det fortjener derfor bifald, når Præsident Biden bekendtgør, at tilbagetrækningen fra Afghanistan markerer afslutningen på hele den æra, hvor amerikansk militærmagt brugtes med det formål at »omskabe« andre lande. Men hvis denne omlægning blot betyder, at man ikke længere vil beskæftige sig med de »endeløse krige« i sekundære områder, for at sætte alle kræfter ind mod de »nye udfordringer«, nemlig konfrontationen med Kina og Rusland, så ville lektionen fra denne skammelige misere ikke være lært, men blot være skridt på vejen til en endnu mere endegyldig katastrofe. Såret er dog stadig friskt, chokket fra nederlaget ryster endnu hele den vestlige verden, så muligheden for en fuldstændig ny tilgang eksisterer.

Et projekt fra Brown University om undersøgelse af de amerikanske kriges omkostninger siden 11. september 2001, som nu får 20-årsjubilæum, har udregnet, at de samlede omkostninger for militæroperationerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Somalia, Pakistan osv., har kostet 8 billioner dollars og at mindst en million mennesker har mistet livet. Deraf gik 2,3 billioner dollars til Afghanistan-krigen, 2,1 billioner til krigszonen Syrien/Irak, 355 milliarder til militære operationer i Libyen, Somalia osv., 1,1 milliarder til programmer for Homeland

Security og 2,2 milliarder til den tilhørende understøttelse af amerikanske krigsveteraner, som gjorde tjeneste i disse krige, hvoraf et stort antal af dem lider under fysiske og psykiske mén. Mindst 15.000 amerikanske soldater og omkring lige så mange internationale NATO-tropper blev dræbt. Omkring 70 millioner mennesker er flygtninge pga. disse krige. Hundredetusinde soldater var udsendt, et ukendt antal af civilister mistede livet, en stor del af tropperne var hovedsageligt beskæftiget med at beskytte sig selv i fjendtlige omgivelser, hvis mennesker og kultur de forstod lige så lidt for 20 år siden, som de gør det nu, hvilket senest blev erkendt efter 2019, hvor Afghanistan-papirerne blev offentliggjort.

Den humanitære situation i Afghanistan er forfærdende. Ligesom direktøren for Verdens Fødevareprogram (WFP), David Beasley, som besøgte Afghanistan i den sidste uge af august måned, bekendtgjorde, sulter 18 millioner afghanere – mere end halvdelen af befolkningen – og fire millioner trues i den kommende vinter med døden, uden massiv hjælp. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) frygter en medicinsk katastrofe, i lyset af et nærmest ikke-eksisterende sundhedssystem til COVID-pandemien, og at kun én million mennesker indtil nu er blevet vaccineret. Kan folk i Vesten blot tilnærmelsesvis forestille sig, hvilken lidelse den afghanske befolkning har måttet gå igennem i de sidste 40 års krig indtil det nuværende øjeblik – og stadigvæk må gå igennem nu?

I lyset af denne tragedie, som næsten overstiger ens forestillingsevne, er det derfor absurd, og bevidst vildledende, at man i konteksten af »endeløse krige« stadig taler om »Nation Building«. Hvad blev der opbygget, når halvdelen af befolkningen sulter? Hvis USA og de andre NATO-medlemmer blot havde brugt fem procent

af deres militæruddgifter til at investere i den egentlige opbygning af Afghanistan, ville det aldrig være kommet til denne forfærdelige katastrofe.

Indtil videre er det ikke tydeligt, om en reel genovervejelse finder sted i USA og Europa. For dette ville ikke blot betyde, at man er villig til at »tale med Taliban«, men at man korrigerer hele præmissen for de sidste 20 års politik. Hvis Biden ærligt mener, at hele æraen med interventionskrige bør afsluttes, så må de amerikanske tropper endelig efterleve afstemningen i det irakiske parlament, som allerede forlangte deres tilbagetrækning i januar 2020. Så må de morderiske sanktioner fra USA's Caesar-lovgivning mod Syrien afsluttes, som indtil nu har bidraget til, at over 90 procent af befolkningen har en levestandard, der ligger under fattigdomsgrænsen, og, i en tid med pandemi, burde alle sanktioner mod lande, der er uden FN-mandat, stoppes, fordi de kun rammer de fattigste dele af befolkningen og ofte dræber dem.

Hvad USA og de europæiske nationer må gøre nu, hvis de nogensinde igen ønsker at have troværdighed, hvad angår »værdier« og »menneskerettigheder«, er at tilbyde den afghanske regering, som nu er i gang med at blive dannet, reel støtte, derigennem at de f.eks. opbygger et moderne sundhedsvæsen. En af de ting, som i øjeblikket er tiltrængt, er et helt system af moderne udrustede sygehuse, sammen med et system til uddannelse af læger, medicinsk fagpersonale og et træningsprogram for unge mennesker, som kunne hjælpe med at gøre befolkningen bekendt med de nødvendige hygiejnetiltag i en pandemi, også i landområderne. Et sådant system kunne, gennem samarbejde med medicinske centre, forbindes med USA og Europa, ligesom dette allerede sker, på selektiv basis, i andre udviklingslande.

I lyset af hungersnøden ville et omfattende tilbud

til understøttelse af landbruget være påtrængt, udover luftbroen, som David Beasley fra WFP opretter fra Pakistan, og som kan bringe fødevarer til Afghanistan. Hvis det skal forhindres, at landmændene af ren og skær nød igen begynder at dyrke opium, så må udviklingen af landbruget, som en integreret del af en generel, økonomisk genopbygning, finde sted. Den tidligere chef for FN's program for narkotikakontrol (UNDCP), Pino Arlacchi, har, gennem aftalen fra 2000 med Taliban, demonstreret, at afskaffelsen af narkotikaproduktion er mulig og i overensstemmelse med Talibans religiøse overbevisning.

Forudsat at Afghanistans suverænitet og den nye regering bliver respekteret fuldt ud og med garantier for, at en sådan hjælp til opbygningen af landbruget ikke vil blive sammenblandet med en politisk dagsorden, kunne forskellige pilotprojekter påbegyndes efter modellen fra Jawaharlal Nehrus Grønne Revolution i de regioner, som er villige til dette. I USA og Europa findes der engagerede unge og ældre landmænd, som gerne ville hjælpe med til at bidrage til en sådan fredsmision, således at landbrugsproduktionen i Afghanistan bliver forbedret og hungersnøden kan overvindes permanent. I lyset af de tilbagevendende tørker må sådanne programmer naturligvis gå hånd i hånd med vandprojekter og et generelt vandforsyningssystem.

I første ombæring må det handle om at hjælpe den afghanske befolkning i en gigantisk nødsituation, som de ikke selv har forårsaget, og dette er kun muligt, når et tillidsgrundlag skabes med den nye regering, uanset alle ideologiske forbehold. Komitéen for modsætningernes Sammenfald foreslår derfor, at USA og de europæiske regeringer udpeger den person, som tidligere har bevist, at en sådan politik kan fungere, til koordinationen af et sådant hjælpeprogram – nemlig Pino Arlacchi. Det ville være en garanti for, at Afghanistans

suverænitet respekteres og at det under ingen omstændigheder forsøges påtvunget den vestlige standard, da han allerede tidligere har vundet Talibans tillid.

En sådan ny politisk definition for Afghanistan betyder naturligvis også en fuldstændig afvisning af at tænke i geopolitiske kategorier, en frasigelse af forestillingen om politik som et nulsumsspil, hvor Kinas og Asiens opgang automatisk opfattes som Vestens nedgang. Den nye regeringschef, Abdul Ghani Baradar, har med sit besøg hos den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, signaliseret, at hans regering tilstræber et samarbejde med Kina og Afghanistans integrering i Den Nye Silkevej. Den russiske ambassadør i Afghanistan, Zamir Kabulow, har foreslået en international konference for landets økonomiske opbygning, hvor det skal diskuteres, hvilke projekter der må have absolut prioritet for at overvinde nødsituationen.

Hvis den vestlige verden har lært noget som helst fra årtusinde-nederlaget i Afghanistan, så må den ikke blot fordomsfrit samarbejde med Rusland, Kina og de centralasiatiske nabolande, Pakistan, Iran og Indien i Afghanistans opbygning, men også med hele Sydvestasien. Det er ikke sloganet: »afslut de endeløse krige«, der er idiotisk og som fik Tony Blair til at hidse sig op, men derimod Blairs fremsatte politik for koloniale interventionskrige. De var ikke blot tåbelige, men kriminelle og morderiske, og har ødelagt livet for millioner af mennesker eller bragt dem ubeskrivelige lidelser, og deres arkitekter må stå til regnskab for dem.

Men når cyklussen af vold og hævn skal overvindes, så må en ny politik på dagsordenen: Det nye navn for fred er udvikling, som Pave Paul VI udtrykte dette. Afghanistan er stedet, hvor USA og Kina kan påbegynde en form for samarbejde, som kan repræsentere et babyskridt i retning af et strategisk samarbejde, hvor menneskehedens fælles mål rykkes i forgrunden, og deres virkeliggørelse i sidste

ende repræsenterer den eneste måde, hvorpå menneskeheden endelig kan forhindres at ende i en atomkrig.

Annegret Kramp-Karrenbauer virker i hvert fald til intet at have lært af det »hårde nederlag«, når det eneste, der falder hende ind, er en opfordring til »større militær selvstændighed for EU«. »Manglen på egne evner«, som hun taler om, relaterer ikke kun til den manglende europæiske modstand mod den amerikanske ledede tilbagetrækning fra Afghanistan.

Hvis den vestlige verdens selvskabte nedgang skal stoppes, behøver vi en ærlig analyse af, hvorfor den neokoloniale, liberale samfundsmodel har slået fejl, og vi behøver frem for alt en renaissance af den humanistiske og klassiske kultur. Vores holdning i forhold til opbygningen af Afghanistan er testen, der viser, om vi er i stand til dette.

– fra Neue Solidarität

**Schiller Instituttets
konference Panel 2 resumé:
Metoden bag Modsætningernes
Sammenfald: Kun en samlet
verdensomspændende
sundhedsindsats,**

uden sanktioner, kan vende en global pandemi

Ingen tilbagevenden til normaltilstand:

Kun et paradigmeskifte kan afhjælpe den eksistentielle krise

af Janet G. West

8. maj (EIR årgang 48, nr. 20) – Det andet panel, "Metoden med 'modsætningernes sammenfald': Alene en samlet verdensomspændende sundhedsindsats uden sanktioner, vil kunne vende en global pandemi", under Schiller Instituttets konference den 8. maj, samlede ledere fra USA, Europa og Sydamerika for at tackle den trefoldige krise med krig, hungersnød og pandemi.

Ordstyrer Dennis Speed brugte to videoklip til at perspektivere diskussionen i forhold til den overskyggende fare for krig, og til at behandle hvordan krige opstår. Først var et klip fra Lyndon LaRouches tv-udsendelse fra 1999, 'Storm Over Asia', hvori han understregede, at Rusland vil kæmpe tilbage, hvis det presses op i et hjørne – "det er deri faren ligger". For mange mennesker agerer under den vildfarelse, at de kan gøre som de vil i udlandet, "uden at det giver bagslag". Hvis London og Wall Streets kontrol over den amerikanske politik fortsætter, vil sandsynligheden øges for at Rusland vil kæmpe tilbage til grænsen af atomkrig.

Derefter et klip fra et nyligt interview med tidligere admiral Marc Pelaez (USN, fhv.), som har været kommandør for en atomubåd under Den kolde Krig, om karakteren af beslutningen om at påbegynde atomkrig. Pelaez sagde, at hvis han havde modtaget en ordre om at skride til handling, ville han have gjort det. "Afskrækkelsen skal være

troværdig," sagde han, "Min ubåds kapacitet kunne udslette alle større byer i USA øst for Mississippi. Og det er bare én ubåd!" Hvis man gjorde det, "vidste man imidlertid, at der ikke var noget at vende hjem til".

At løse det uløselige

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, kom med indledende bemærkninger, hvor hun henviste til civilisationskrisen i 1453 med Konstantinopels fald, da Det osmanniske Rige erobrede det byzantinske imperiums hovedstad og effektivt knuste det. Befolkningen blev brutaliseret af angriberne, og mange døde. Nicolaus Cusanus stod over for udfordringen med at forholde sig til denne krise, og hvordan det enorme had fra den ene side til den anden kunne forliges på en sådan måde, at man kom frem til en løsning på et højere niveau. Resultatet af denne inspiration var hans dialog: 'Freden i Troen' (De Pace Fidei), hvor repræsentanter fra mange nationer og trosretninger kom i samtale med Gud i en dialog om, hvordan de kunne leve i fred.

Efter en række spørgsmål om tilsyneladende modstridende ideer og Guds svar, var konklusionen, at der kun er én sandhed – at universet er lovmæssigt, og at hele menneskeheden bærer den guddommelige gnist inden i sig; at alt menneskeliv er helligt. Så derfor, fortsatte hun, kan de tilsyneladende forskelligartede perspektiver og problemer kun løses ud fra et højere princip, og dette var 'Modsætningerne Sammenfald'; at hinandens udvikling bliver af primær interesse for én selv. Det er ud fra dette synspunkt, at hun gentog sit krav om oprettelsen af et globalt sundhedssystem, at starte opbygningen af den nødvendige infrastruktur i alle nationer, og at alle sanktioner skal elimineres. Og for at gøre det må vi tackle det moralske sammenbrud, især inden for USA.

Standarden: 'moralisk excellence'

Dr. Joycelyn Elders, tidligere cheflæge for militærets sundhedskorps i USA, talte om ideen med at genoplive "standarden for moralsk excellence" – at gøre mere end hvad vi mener, vi er i stand til; ikke at give op, før målet er nået. Denne standard for moralsk excellence er ikke bare et godt ideal – det er en nødvendighed. Hun gennemgik statistikken: over 2 milliarder mennesker har ikke adgang til rent drikkevand; over 2,5 milliarder oplever fødevareusikkerhed, og 270 millioner mennesker står over for potentiel hungersnød. Omkring 1,2 milliarder mennesker har ikke adgang til elektricitet, og uden elektricitet kan sygdomme ikke overvindes... og [samtidig] hævde, at pandemien er et resultat af moralsk, og ikke lægelige svigt.

Eftersom uafhængighedserklæringen taler om uomstøttelige rettigheder, herunder: "Liv, frihed og higen efter lykke," sagde dr. Elder, at vi nu skal inkludere adgangen til midlerne [for] livets opretholdelse – rent vand, rigelig mad og billig elektricitet skal være tilgængeligt for alle nationer, for uden disse ting er der ingen måde at have et sundhedssystem på eller [at opretholde] livet. Hun kaldte den nuværende politik for "ligegyldighedens selvmordsøkonomi" og afsluttede med at opfordre alle til at blive involveret, genvinde "standarden for moralsk excellence" og understregede, at apati er den værste pandemi af alle.

Dr. Khadijah Lang (USA), formand for 'National Medical Association (NMA) Council on International Affairs' og præsident for 'Golden State Medical Association'; samt Marcia Merry Baker, en ekspert inden for fysisk økonomi og medlem af EIR's-redaktionskomité, præsenterede de succeser og udfordringer, som udbuddet af medicinsk behandling, mad, vand og sanitet internationalt står overfor. Dr. Lang diskuterede NMA's tidligere arbejde med at indsætte hold og medicinske forsyninger til Mozambique i samarbejde med lokale myndigheder for at yde sundhedspleje og bidrage til

uddannelsen af kirurger. Hun beskrev de barske forhold i Østafrika med den nylige græshoppeplage, der ødelagde afgrøder efterfulgt af successive kriser, som alle ramte Mozambique hårdt. Da COVID-19 ramte, var det ødelæggende, for så kunne folk ikke engang gå ud for at skaffe mad...

Mere senere fra dette afsnit.

Vi må overvinde COVID-krisen overalt:

Pastor Robert Smith, bestyrelsesformand for den Nationale baptistorganisations udenlandske Mission talte til konferencen fra Michigan under titlen: "'Læge, helbred dig selv': Red en nation i krise gennem kærlighed". Han beskrev prøvelserne med at håndtere de mange COVID-dødsfald i sit eget samfund og den styrke det krævede for at opfriske os med kærlighedens kilder, kilder der er en gudgiven kerne i vores menneskehed.

Luis Vasquez talte fra Peru og præsenterede: "Glem ikke: Den globale koncentrationslejrsovn er nu nuklear". Som mangeårigt medlem af Schiller Institutet, begyndte han med at fortælle, at han og hans kone for nylig var syge med en ny variant af COVID-19, og havde det ikke været for hjælp fra deres familie, var det usandsynligt, at de ville have overlevet. Under ødelæggelsen fra en nyliberal økonomi har deres nation nu ingen offentlige tjenester, ingen skoler, ingen transport, og at få COVID-19 svarer til en dødsdom. I hele Lima er der ingen ledige intensiv-senge med respiratorer; enhver intensiv-seng har en venteliste på op til 300 personer. En iltcylinder koster \$1.000; en genopfyldning koster \$200. "Hvis du ikke kan betale, dør du. Dette er en holocaust ... ekstremene er nået ... vi er i en global koncentrationslejr".

Vi kan betragte de forkerte økonomiske beslutninger, der er taget siden 1974, som anstifter af denne nuværende tragedie; verdensøkonomien er et kasino på kanten af konkurs. Vi må mobilisere vores forsknings- og

udviklingskapacitet i alle lande; vi ved, at vi kan udrette disse ting, fordi mennesket er kreativt. Vi er alle forbundne nu, og omtanke for andre er ikke kun moralsk, men videnskabeligt sandt.

Dr. Walter Faggett (USA), tidligere cheflæge i Washington, D.C.'s sundhedsafdeling, og i øjeblikket medformand for D.C. område 8 Sundhedsråd, berettede om de succeser, de har haft med at koordinere samarbejde mellem samfundsorganisationer, kirker, universiteter og sundhedspersonel for at øge graden af COVID-19-vaccination i Washington. Han fik følgeskab af Genita Finley (USA), 2. års medicinstuderende og designer af Mississippi Deltas medicinske skoleprogram, der diskuterede, hvordan hendes program lykkedes med at bringe flere studerende ind på sundhedsstudier og hjælper dem med at overvinde problemer med deres identitetsfølelse af ikke at være "kloge nok" til at blive sundhedsarbejdere. Mississippi Delta har en af de største koncentrationer af fattigdom i landdistrikterne i nationen.

Mere kommer senere.

Resumé:
Instituttet
Panel 1:

Schiller
Konference

Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?

Den 8. maj 2021 vil gå over i historien som den dag, hvor stemmer fra hele verden krævede et nyt retfærdigt paradigme uden fare for atomkrig og sanktioner – og de blev hørt. Konferencen med titlen: "Den atlantiske verdens moralske sammenbrud råber på et nyt Paradigme" samlede talere fra USA, Europa, Syrien, Afghanistan og Japan, der hver især beskriver den usikre strategiske situation, som verden er blevet bragt i. Harley Schlanger var ordstyrer i det første panel og krydrede dialogen med sine indsigter, og udfordrede endog i slutningen tilhørerne til at "genoverveje, hvad man mener at vide".

Helga Zepp LaRouche startede Panel 1, "Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?" med sin hovedtale, "Er menneskeheden en udødelig art eller dummere end dyr?" idet hun rettede "en indtrængende appel om at ændre retning" i forhold til den farlige vej, menneskeheden er slået ind på. Med udgangspunkt i helheden af de strategiske kriser, som menneskeheden står overfor, tegnede Zepp-LaRouche et detaljeret forfærdende billede af den nuværende verdensorden, der er omfattet af tre store realiteter, som truer med udryddelse: 1) atomkrig, 2) pandemi og hungersnød og 3) en neo-malthusiansk infektion af de hjerner, der kræver affolkning gennem dekarbonisering af landbrug og industri, dvs. midlerne til opretholdelse af livet. Hun skitserede hurtigt et billede af, hvor tæt vi er på atomkrig, og påpegede hvordan en af de fremprovokerede

kriser, Rusland-Ukraine henholdsvis Kina-Taiwan, kunne være snubletråden. Idet hun mindede om admiral Charles Richards udtalelser i februar om behovet for at ændre muligheden af en atomkrig fra "usandsynlig" til "sandsynlig" modstillede hun røsterne fra mange specialister, f.eks. Henry Kissinger, Peter Beinart, Scott Ritter og andre, der forklarer, at sådanne krige mod Rusland eller Kina "ikke kan vindes" og "er vanvittige"

Zepp-LaRouche, mindede publikum om, at den syriske kardinal Zenaris indtrængende appel om at afslutte 'Cæsar'-sanktionerne mod Syrien, idet disse sanktioner samt ti års krig har bragt 90% af befolkningen under fattigdomsgrænsen, var en af grundene til at afholde denne konference. Sådanne "ensidige sanktioner" er fuldstændigt "ulovlige" baseret på folkeretten; de gør intet andet end at "ramme de fattige," insisterede hun. Med henvisning til sanktionsspecialisten i Obama-æraen, Brian O'Tooles, nylige opfordring til at bringe "smerte-meteret" (hans udtryk) mod Rusland fra 10% til 70% ved hjælp af sanktioner, påpegede hun, at det i Syrien betyder millioner af dødsfald. Elitens grovheder, såsom Madeleine Albright, der sarkastisk bemærkede, at "en halv million irakiske børns død var dét værd", blev af Zepp-LaRouche sat i relief i forhold til den nylige "Hunger Ward"-dokumentar, der blev frigivet af Verdensfødevareprogrammets direktør, David Beasley, for at påvise, at denne påførte sult faktisk "ikke er det værd." Hun foreslog, at de døde børns ansigter skulle dukke op i Albrights mareridt for at hjemsøge hende, indtil hun får sin menneskelige medfølelse gendannet.

Med sin tredje pointe satte Zepp-LaRouche stigningen på 236% i sult, der blev rapporteret af WFP, de millioner af COVID-dødsfald, alvorlige pandemiske forhold i Indien, Brasilien og andre steder i relief i forhold til advarslerne i 1972 fra hendes mand, Lyndon H. LaRouche, om, at den fortsatte anvendelse af IMF's 'betingelser' for

udviklingslande på det tidspunkt ville føre til nye pandemier, krig og en ny fascisme. Det er klart, påpegede hun spidst, "at man ligger som man har redt". Hun afrundede dette billede med påtvungen ødelæggelse, idet hun pegede på de oligarkiske bankmænds nyeste planer for at skabe en 'Great Reset', grøn superboble, for at redde deres bankerotte finanssystem. Den akkumulerende kvantitative lempelse, pengeindsprøjtning osv. skaber en hyperinflation som i 1923, men nu på global skala. Igen brugte hun de kritiske røster mod denne grønne ordning, såsom den indiske energiminister Raj Kumar Singh, for at demonstrere, at ikke alle er blevet gale [endnu].

Men verden behøver ikke nødvendigvis at være på denne vej til helvede eller udryddelse. Fru LaRouche tegnede et billede af håb, idet hun opfordrede til, at hjælpeorganisationer, US Army Corps of Engineers og andre enheder, endelig vil opbygge et moderne verdenssundhedssystem. Trods alt blev der bygget et hospital med 1000 senge på 10 dage i Wuhan, Kina, sidste år, mindede hun sit publikum om. For at gennemføre alt dette henviste hun til sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans plan om et nyt 'Franklin D. Roosevelt'-lignende program: et globalt Glass-Steagall, hamiltonisk bankkreditsystem – et Nyt Bretton Woods. Kinas Xi Jinping har med sin Nye Silkevej vist, at krig og fattigdom kan overvindes, bemærkede hun. Alt dette kan gøres, hvis der, som den russiske præsident Putin efterlyste i 2020, indkaldes til et P5-topmøde i FN's Sikkerhedsråd (5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, red.) for at få nationer til at arbejde sammen om at opbygge dette moderne sundhedsvæsen, udvikle fusionskraft, have internationalt samarbejde i rummet, og "bygge en landsby på Månen og derefter en by på Mars".

Med denne kulisse af en smuk fremtid afsluttede Zepp-LaRouche med det inspirerende klip med direktøren for

Emiraternes rumfartsagentur, Sarah Al Amiri, der peger på billioner af galakser og fremhævede, hvor dumt det er, at vi ikke udvikler alt dette. Hermed vendte hun tilbage til sin indtrængende appel og sluttede af med at udfordre os alle til ikke at være "dummere end dyrene".

Dr. Shaaban

Derefter gav Dr. Bouthaina Shaaban, politisk og medierådgiver for det syriske præsidentskab, en værdig, lidenskabelig opfordring: "Gendan international ret: Respekter Syriens perfekte suverænitet", hvor hun fortalte tilhørerne, at Syrien i de sidste ti år har 'udkæmpet en krig på to fronter'; en på gaden med mennesker "ledet af velorganiserede hemmelige styrker", der siger hvad der skal gøres; og en anden parallel krig med mediefortællingen, der vildleder og forvirrer det syriske folk. "Underlæggelsen af Syrien er vigtig for vestlige styrker, fordi Syrien. . . er 'kronjuvelen' i den arabiske verden: Derfor afsatte de milliarder af oliepenge, våben og terrorister til at gøre jobbet for dem". Hun pegede direkte på den britiske rolle i disse aktioner. Hun opfordrede til ophør med ulovlige sanktioner – en "form for kollektiv afstraffelse af det syriske folk". Og dog bemærkede hun, at syrernes udholdenhed, sammen med andre der har været nødt til at udholde sanktioner, har vist, "at vestlig politik. . . har spillet fallit". Hun konkluderede, at "vi er vidne til det gradvise sammenbrud af 500 år gamle vestlige koloniale imperier og fremgangen af Østens skæbne".

Der fulgte en livlig udveksling af spørgsmål mellem Dr. Shaaban og fru LaRouche efterfulgt af både publikums spørgsmål og udveksling af ideer og forespørgsler mellem de to kvinder. På et tidspunkt sagde Dr. Shaaban, at hun meget gerne ville cirkulere Zepp-LaRouches hovedtale "verden over". Som svar på et spørgsmål om, hvordan hun kan være

optimistisk omkring Syriens fremtid, pegede ministeren på Syriens 7.000 år kontinuerlige historie, og at landet har stået over for angreb og trusler før, at det syriske folk altid har været "fri for uretfærdigheder". Fredelig sameksistens mellem flere religioner i Syrien er en egenskab, "som vi får ind med modermælken". Dr. Shaaban erklærede, at "dette er tiden for Schiller Instituttet til at være den førende fortælling; dens noble sag gennem de sidste 50 år" må og skal sejre.

Oberst Black (pens.)

Dernæst var det oberst Richard H. Blacks tur – tidligere senator for (Virginia), tidligere officer i det amerikanske marinekorps, og tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, 'US Pentagon' – til igen, som på to tidligere Schiller-konferencer, at udfordre publikum til at "afvise" de "foragtelige" og "afskyelige" handlinger i den amerikanske regerings navn, der har samarbejdet med og finansieret al-Qaida-terrorister i Syrien, og fortsætter med at indføre ulovlige sanktioner. Han leverede også et detaljeret billede af de sidste 10 års krig og dens frygtelige indvirkning på det syriske folk.

Daisuke Kotegawa

Daisuke Kotegawa, tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere direktør for Japan ved IMF, havde givet sin præsentation titlen: "Obama-sanktionerne saboterede udviklingen i Japan og Rusland". I en kort gengivelse af de japansk-russiske forhandlinger i 2012, som resulterede i otte områder med økonomisk, politisk og socialt samarbejde mellem de to lande, demonstrerede Kotegawa, hvordan den tunge hånd af amerikansk 'sanktionsdiplomati' bragte det russisk-japanske økonomiske samarbejde til afslutning. I dette tilfælde "pressede Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, der sammen

med Obama rejste til Japan kort efter Maidan-kuppet i 2014, den japanske premierminister Abe til "at indføre økonomiske sanktioner mod Rusland". Med japanske banker truet af amerikanske repressalier for eventuelle lån til russiske virksomheder, ligger projektaftalerne fra 2012 nu næsten stille.

Caleb Maupin

Sidste taler på dette første panel var Caleb Maupin, journalist og analytiker, grundlægger af Center for politisk Innovation: Maupin talte om "Sanktioner mod Syrien, konflikt med Kina: Hvem drager fordel heraf?" Maupin gav en stærk bekræftelse af, hvad alle talere før ham hævdede: De "strafferetlige sanktioner", som USA har indført, må ophøre. Han havde evnen til at aflive myterne, idet han citerede detaljerede kendsgerninger om, hvordan den syriske regering fra 1970'erne til 2011 har forøget den forventede levealder, sænket børnedødeligheden, opbygget infrastruktur og "udslettet" analfabetisme i Syrien. "I stedet for at blive venner med Syrien, har amerikanske ledere søgt at styrte Syriens regering", og han bemærkede, at "Biden-administrationen gennemfører [sanktioner]". (Senere i spørgerunden langede Maupin igen ud efter hykleriet med, at Bidens udenrigspolitik var i strid med den økonomiske dagsorden, idet han latterliggjorde ham og sagde, "de venstreorienterede plejede at være anti-krig".) Han sammenlignede disse syriske kendsgerning med Kina, som også har "trukket millioner af mennesker ud af fattigdom". Maupin kaldte Kinas succes med at gå fra at være "en dybt forarmet" nation til nu en "økonomisk supermagt" for "en af de smukkeste historier i det 20. og 21. århundrede". Han afsluttede med: "Der er kun én menneskelig familie", og ligesom fru LaRouche udtrykte han håbet om, at denne konference vil uddanne folk til give USA og menneskeheden en "ny retning".

Sammenfatning af europæiske talere, Panel 1

8. maj (EIRNS) – Sanktioner er kollektiv straf mod befolkningen – Dr. Hans Koechler, præsident for 'Den internationale Fremskridtsorganisation', der for mange år siden intervererede til fordel for Lyndon LaRouche, holdt en meget slagkraftig tale imod ensidige økonomiske sanktioner, som han kaldte "en fortsættelse af krig med andre midler". Sanktioner er en ny version af asymmetrisk krigsførelse med det klare mål at tvinge det udsete land til underkastelse; en skandaløs og moralsk oprørende form for middelalderlig belejringskrig, som har vundet indpas i vores moderne verden. Dr. Koechler kom flere gange tilbage til eksemplet med Irak, hvor de totale sanktioner, der blev gennemført indtil den endelige invasion af landet, udgjorde en af de mest alvorlige internationale forbrydelser i historien efter Anden Verdenskrig, med hundredtusinder af mennesker som døde.

Dr. Koechler undsagde den "skandaløse situation" i det internationale retssystem, som er utilstrækkelig til at håndtere disse situationer. FN's kollektive sikkerhedssystem er heller ikke i stand til at beskytte suveræniteten på grund af veto retten, der tillader en eller en gruppe permanente stater at kapre Sikkerhedsrådets politik.

Han fordømte den situation, hvor den mest magtfulde nation, USA, i stigende grad arrogant har tiltaget sig selv magten til at gennemføre sanktioner i egen interesse. Vi har her at gøre med en imperialistisk krænkelse af suverænitet i fuldstændig modstrid med folkeretten, sagde han. 'Caesar'-sanktionerne mod Syrien, der følger efter ti års krig mod dette land, er en forbrydelse imod menneskeheden. De "afslører en holdning af arrogance og selvretfærdighed, der er typisk for imperialistisk herredømme".

Dr. Koechler opfordrede folk til at mobilisere det romersk-katolske og andre kirkesamfund for at presse statsoverhovederne til [at ændre] overbevisning, blandt dem

Biden, selvfølgelig, for at få dem sat i bevægelse.

Verdensregering? Et bidrag fra Rusland og Kina – Wilfried Schreiber, forsker ved World Trends Institutet for International Politik, i Potsdam, efterfulgte Dr. Koechler og fortsatte diskussionen om problemerne i den nuværende verdensorden.

Efter at have højtideligholdt den 8. maj med sejren over nazismen og Sovjetunionens bidrag til denne sejr, fordømte han den farlige nuværende tendens, hvor had og ondskab hver dag udøves over Rusland af massemedierne. 76 år efter krigens afslutning er situationen langt "farligere end i Den kolde Krig på grund af de enorme teknologiske fremskridt de sidste 30 år".

Prof. Schreiber understregede dog det positive bidrag til at løse denne situation i erklæringen fra de russiske og kinesiske udenrigsministre efter mødet i Guilin i marts. Første signal i denne erklæring, at Kina og Rusland ikke accepterer Vestens "regelbaserede orden". For prof. Schreiber opfattes denne "fuldkommengørelse af vestlige værdier" som en neokolonialistisk påstand, en slags strukturel racisme.

Det andet signal er, at netop selvsamme mangfoldighed i verden kræver samarbejde og dialog, ved at sætte forskelle til side og arbejde hen imod en fælles sikkerhed. I denne søgen efter en fælles og juridisk international orden tildeles FN-organisationen den centrale rolle. Ikke overherredømme eller den stærkes ret, men et fælles ansvar.

Refleksioner over en ny udenrigspolitik – Eric Denécé, direktør ved Det franske center for Efterretningsforskning (CF2R), kritiserede dybt den franske udenrigspolitik, der siden 00'erne i stigende grad kom under amerikansk indflydelse, især i udenrigsministeriet, hvor en håndfuld diplomater med amerikanske neokonservative idealer har kørt løbet.

Han foreslog en række ændringer for at genskabe Frankrigs mistede internationale troværdighed og dets evne til at spille en gavnlig formidlende rolle i forhold til verdens "modsætninger". Hovedsageligt ved at øge sin uafhængighed og ekspertise inden for efterretning, militær og økonomi. Frankrig skal genbalancere sit forhold til USA på grund af sidstnævntes bekymrende fremmarch mod overherredømme; aggressiv og uansvarlig politik i Irak, Syrien og dets støtte til radikal islamisme i det arabiske forår.

Han fordømte også i vid udstrækning det "økonomiske svindelnummer", som USA udsætter sine allierede for, gennem et helt arsenal af metoder for at opnå herredømme på verdensmarkederne. Blandt de overnationale sanktioner, hvorigennem kampen mod korruption er blevet kapret for at afpresse milliarder af euro fra franske virksomheder. Vi kan ikke acceptere en sådan praksis fra en "allieret". Denécé er gunstigt indstillet i forhold til at trække sig ud af NATO's integrerede kommando.

Endelig ville han gå ind for en reform af EU, fordi den forhastede udvidelse til Østeuropa førte til en for stor indflydelse fra USA og imod Rusland. Han ønsker at genskabe traditionelle franske bånd til Rusland, Kina og Afrika.

Afghanistan og den Nye Silkevej – Historisk set ligger Afghanistan ved korsvejen af den historiske silkevej, hvor forskellige kulturer og samfund fra hele verden mødtes og udvekslede ideer og varer med hinanden, rapporterede Sayed Mujtaba Ahmadi, ministerråd ved Afghanistans ambassade i Canada.

I dag arbejder Afghanistan hårdt med de pågældende lande for at genoplive Silke- og 'Lapis Lazuli'-ruterne. Afghanistan integrerer Bælte- og Vejinitiativet, herunder den operative drift af gasrørledningen mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan, Indien (TAPI) og også CASA-1000 (Centralasien og Sydasien). Sidstnævnte er en el-

transmissionslinje. Chabahar-havnen vil bidrage til at øge handel, transport, transit og samarbejde mellem regionale og andre regioner.

Afghanistan ligger centralt i forhold til Den persiske Golf, Det kaspiske Hav og Centralasien, som omfatter verdens tre største kulbrinte-reserver. Ved at udnytte sin geostrategiske position såvel som mineral- og energirigdom har landet et stort potentiale til at spille en vigtig rolle i stabiliseringen af Mellemøsten og verden ved at etablere Afghanistan som en økonomisk bro mellem Sydasien og Centralasien, Mellemøsten, Europa, Canada, USA og derudover.

Dette er vores perspektiv for den økonomiske udvikling af Afghanistan i forhold til den Nye Silkevej, konkluderede hr. Ahmadi.

Spørgerunden

Der fulgte en times udveksling af spørgsmål og svar, spændende over en skala fra hvad man skal gøre ved sanktioneerne, er der andre internationale veje at gå for at få dem løftet, over hvorvidt USA kan ødelægge Kina-Rusland-alliancen, til historien om den regelbaserede orden; men kun ét spørgsmål berørte let risikoen for atomkrig. Et spørgsmål til Helga om, hvordan man bygger det globale sundhedssystem, som hun har opfordret til i Sydvestasien, gav hende muligheden for at fremhæve, hvorfor der ikke har rejst sig et ramaskrig; denne pandemi burde afgjort have fået nationer til at arbejde sammen, men desværre har det ikke vist sig sådan. Faren for atomkrig er heller ikke blevet anerkendt. Hun sagde slagfærdigt, "vi er nødt til at skære igennem umoraliteten".

En spørger ville vide, om der var nogen måde at få kardinal Zenari til at tale i Den amerikanske Kongres. Helga sagde, at dette ville være en meget nyttig ting at gøre, og hun opfordrede deltagerne til at få deres kirkesamfund og andre

The March of Folly: Can Mankind Still Extinguish the Now-Lit Fuse of Thermonuclear War?

1. Keynote Speech: Helga Zepp-LaRouche, Founder and Chairman, Schiller Institute: "Is Mankind the Immortal Species or More Stupid than Animals?"
2. Dr. Bouthaina Shaaban, Political and Media Advisor to the Syrian Presidency: "Restore International Law: Respect Syria's Perfect Sovereignty"
3. Col. Richard H. Black (US), former State Senator (Virginia), former head of the US Army's Criminal Law Division, US Pentagon: "The Immorality of Sanctions: The Case of Syria"
4. Dr. Hans Koechler (Austria), University Professor of Philosophy, Vienna; President, International Progress Organization: "Unilateral Economic Sanctions: "Immorality and Arrogance of Great Powers"
5. Professor Dr. Wilfried Schreiber (Germany), Senior Research Fellow, World Trends Institute for International Politics, Potsdam, Germany: "Global Governance – An Answer from China and Russia"
6. Minister-Counsellor Sayed Mujtaba Ahmadi, Deputy Chief of Mission, Embassy of Afghanistan, Canada: "A Perspective for the Economic Development of Afghanistan in the Setting of the New Silk Road"
7. Prof. Eric Denece (France), Director, French Center for Intelligence Research: "Reflections for a New Foreign Policy"
8. Daisuke Kotegawa (Japan), former Ministry of Finance official, former Director for Japan at the IMF: "The Obama Sanctions Sabotaged Japan-Russia Development"
9. Caleb Maupin (US), Journalist and Political Analyst;

Founder, Center for Political Innovation: "Sanctions Against Syria, Conflict with China: Who Benefits?"

Panel 2: Lørdag den 8. maj kl. 19 dansk tid

The Method of the Coincidence of Opposites: Only A United Worldwide Health Effort, Without Sanctions, Can Reverse A Worldwide Pandemic

1. Helga Zepp-LaRouche, President, The Schiller Institute: Introduction
2. Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon General of the United States: "Join or Die: Why A World Health Platform Protects Each of Us"
3. Dr. Walter Faggett (US), Former Chief Medical Officer, Washington D.C. Dept of Health, co-chair DC Ward 8 Health Council, and Ms. Genita Finley (US), Medical Student, Howard University: "Report: The Coincidence of Opposites Committee in Washington, D.C."
4. Pastor Robert Smith (US), Pastor of New Bethel Missionary Baptist Church, Detroit, Michigan; Chairman Foreign Mission Board of the National Baptist Convention, USA INC., "'Physician, Heal Thy Self': Saving a Nation in Crisis Through Love"
5. Dr. Khadijah Lang (US), Chairman, National Medical Association (NMA) Council on International Affairs; President, Golden State Medical Association, and Marcia Baker (US), Editorial Board, Executive Intelligence Review: "Report on Mozambique Pilot Aid Project—Toward World-Scale Mobilization"
6. Alf Schmidt (Germany), Independent farmer: "German Farm

Protest Leaders: 'Green Deal' Cuts Farmers, Food & People!
– video excerpt of an interview in Berlin, March 23 2021

7. Rainer Seidl (Germany) Land Creates Connection (Land schafft Verbindung, LsV): "German Farm Protest Leaders: 'Green Deal' Cuts Farmers, Food & People!" – video excerpt of an interview in Munich, February 7, 2021

8. Luis Vasquez (Peru), The Schiller Institute, "Do Not Forget: The Global Concentration Camp Oven Is Now Nuclear"

9. Antonio Sanchez (Venezuela/Chile), Int'l. LaRouche Youth Movement: "They Knew or Should Have Known: the Cases of Venezuela and Chile"

Invitation:

Og selvom en mand tror, □□ at han virkelig ved noget, oplever han alligevel let, at det som han tror □□han ved, kan erkendes mere sandfærdigt.

–Kardinal Nikolaus fra Kues (Cusanus), arrangør af kirkerådet i Firenze, 1439

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i en webcast den 28. april, den påtrængende nødvendighed af Schiller Instituttets kommende internationale videokonference den 8. maj:

"Jeg synes, at det faktisk er forfærdeligt, hvor få mennesker der er opmærksomme på den akutte fare, som civilisationen befinder sig i. Der er kun få stemmer, der advarer om atomkrig. En af dem, Tulsi Gabbard (tidligere kongresskvinde fra Hawaii, fhv. kampsoldat og præsidentkandidat), påpegede, for omkring to uger siden i et fjernsynsprogram med Tucker Carlson, det faktum, at hvis en krig ville bryde ud, ville den blive atomar, den ville nå USA's territorium... og ingen ville overleve."

Stigende spændinger mellem Rusland og USA, og Kina og USA, alle atommagter, kan fremprovokere "det utænkelige".

Dårskaben ved at lege "atomart kyllingspil", som er blevet diskuteret i amerikanske militærdoktriner som "Prompt Global Strike", kan sammenlignes med at tænde en tændstik i en lejlighed fyldt med gas. De første øjeblikke af en sådan konflikt vil også være de sidste øjeblikke af konflikten.

"En lignende advarsel kommer fra en analytiker fra USA's Flådeakademi (Naval War College), Lyle Goldstein, der sagde, at en atomkrig med Kina kunne afslutte livet på Jorden.

Og der er også en graverjournalist, Caitlin Johnstone, der netop har publiceret flere artikler om, at faren for atomkrig er fuldstændig undervurderet. Jeg kan kun sige, at når man studerer hele det strategiske billede, hvordan disse forskellige scenarier udfolder sig, er det på høje tid at vågne op!"

Helga Zepp-LaRouche beskrev konferencen således:

"Vi vil have to paneler: Det ene vil være om den strategiske situation, hvor vi allerede har arrangeret yderst højtstående talere fra mange lande, på tværs af Atlanterhavet og også Asien. Det andet panel vil dreje sig om Komitéen for modsætningernes Sammenfald. Dette er vores bestræbelse på at sammensætte en anti-malthusiansk maskine af mennesker, der kæmper for at få et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten, noget vi har sagt fra starten.

"Så hvad vi blandt andet vil diskutere er, hvad vi må gøre for at standse pandemien, ved at skabe et globalt sundhedssystem for at stoppe verdens hungersnød, som er omfattende, især i lande som Syrien, Yemen, men også Haiti og mange andre lande ramt af sanktioner. Vi kræver, at alle sanktioner ophæves. Sanktioner er en brutal form for krigsførelse mod de fattigste! Børnene, de gamle, dem der ikke rigtig kan hjælpe sig selv. Dette er en opfordring til handling for at ændre hele situationen og få flere

mennesker til at forstå, at vi har brug for at ændre politikken, fordi vi er på vej mod en katastrofe. Og folk er nødt til at forstå det, og så er de nødt til at bevæge sig, og bevæge sig hurtigt sammen med os."

Panel 1 – lørdag 8. maj, kl. 15 dansk tid

Dårskabens march: Kan menneskeheden stadig slukke den nu antændte lunte med atomkrig?

Hovedtale: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale formand

Panel 2: lørdag 8. maj, kl. 19 dansk tid

Metoden bag Modsætningernes Sammenfald: Kun en samlet verdensomspændende sundhedsindsats, uden sanktioner, kan vende en global pandemi

Tilmeld dig her i dag.

Ellers kan du bare se den på vores danske eller amerikanske hjemmesider.

Den første invitation:

21. april (EIRNS) – Det Internationale Schiller Institut holder en international videokonference lørdag den 8. maj om dette emne, såvel som Komitéen for modsætningernes Sammenfalds arbejde for at tackle den humanitære nødsituation i Syrien og Yemen.

"Dette må stoppe, og Cæsarsanktionerne [imod Syrien og andre nationer, som handler med Syrien] skal ophæves. Og alle medlemmer af den amerikanske kongres, der ikke ophæver disse sanktioner, gør sig selv medskyldige i enhver død, der sker i regionen. Dette har nået et punkt, hvor verden enten vågner op og begynder at afhjælpe dette, eller ikke vil overleve på grund af vores egen moralske fiasko som menneskelig art. Jeg opfordrer jer: Arbejd med Schiller Instituttet. Arbejd med instituttets Komité for

modsatningernes Sammenfald, der arbejder med hjælpeprogrammer og genopbygning. Jeg appellerer til jer: Kom i forbindelse med Schiller Instituttet, og reager på opfordringen fra kardinal Zenari". – Helga Zepp-LaRouche

Our upcoming international conference on Saturday, May 8 will, in part, focus on the almost unthinkable horror of an exchange of nuclear weapons between the United States and Russia that now seems possible in the growing provocations against Russia in Ukraine, Belarus, and the Czech Republic. We can face, and reverse, such insanity.

Lørdag den 8. maj 2021

Panel 1: kl. 15 dansk tid

Panel 2: 19 dansk tid

Tilmeld dig for at modtage talerlisten og opdateringer.

Ellers kan du bare se den på vores danske eller amerikanske hjemmesider.

Video: Menneskehedens valg: Selvdestruktion er ikke uundgåelig. Inkl. rapport om Syrien, Yemen og Egypten

Inkl. Hussein Askarys (Irak/Sverige) tale (som begynder 41.38 min inde i programmet) om den katastrofale situation in Syrien og Yemen, samt et optimistisk syn på Egyptens infrastruktur initiativer.

**POLITISK ORIENTERING den
16. april 2021:
Vestens civilisationskrise:
krig eller fred gennem
udvikling**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

**Helga Zepp-LaRouche
udsender indtrængende
opfordring til at standse
folkedrabene i Syrien og
Yemen;**

det vestlige systems moralske sammenbrud råber på et nyt paradigme

Den 15. april – Schiller Instituttet cirkulerer en indtrængende reaktion fra dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til den pavelige udsending til Syrien, kardinal Mario Zenari, der har advaret verden om den akutte humanitære nødsituation i kølvandet på ni års krig i Syrien, hvor morderiske "sanktionsforanstaltninger", er blevet pålagt af det amerikanske udenrigsministerium og uansvarligt støttet af en række andre regeringer, mest eftertrykkeligt briterne. Handlinger med henblik på at afslutte de såkaldte "Cæsarsanktioner", der er pålagt Syrien, vil ikke kun bidrage til at standse den massesult og fattigdom, som nu opsluger nationen, men vil også gavne resten af menneskeheden. Det er, som kardinalen siger, på tide at følge en vej for fred gennem udvikling og direkte afvise den moralske ligegyldighed, der i stigende grad truer med at udløse en katastrofe af denne størrelsesorden overalt hele planeten.

Under diskussionen i forbindelse med Schiller Instituttets ugentlige webcast den 14. april, krævede Zepp-LaRouche, at verden kommer det syriske folk til hjælp. Som kardinal Zenari har udtalt, befinder mere end 90% af syrerne sig under niveauet for ekstrem fattigdom, og mange er i fare for at miste deres liv på grund af hungersnød. Det sidste årti med krig, de uretfærdige sanktioner og COVID-19-pandemien har skabt en absolut utålelig tilstand af lidelse for det syriske folk.

Lignende rædsler konfronterer Yemen, hvor sultens smertefulde virkelighed formidles i den stærke dokumentarfilm "Hunger Ward", som lederen af

Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, henviser til; Beasley så børn dø på hospitalet lige foran sine øjne, og var ude af stand til at hjælpe.

Som Zepp-LaRouche udtalte, er der ikke noget "humanitært" forbundet med at sulte børn og lukke ned for hospitaler og lægebehandling, baseret på falske fortællinger, der blev udtænkt af britiske og amerikanske talsmænd for regimeskifte. "Dette må stoppe, og Cæsarsanktionerne skal ophæves. Og alle medlemmer af den amerikanske kongres, der ikke ophæver disse sanktioner, gør sig selv medskyldige i enhver død, der sker i regionen".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Dette har nået et punkt, hvor verden enten vågner op, og begynder at afhjælpe dette, eller ikke vil overleve på grund af vores egen moralske fiasko som menneskelig art. Jeg opfordrer jer: Arbejd med Schiller Instituttet. Arbejd med instituttets Komité for modsætningernes Sammenfald, der arbejder med hjælpeprogrammer og genopbygning. Jeg appellerer til jer: Kom i forbindelse med Schiller Instituttet, og reagér på opfordringen fra kardinal Zenari".

Links:

Helga Zepp-LaRouches
webcast: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/14/video-cardinal-zenari-time-is-running-out-to-end-the-sanctions-against-syria/>

Cardinal

Zenari: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/03/30/catholic-cardinal-in-syria-tells-world-time-is-running-out-for-syria-reconstruction/>

Cardinal

Zenari: <https://www.exaudi.org/feature-cardinal-zenari-urgent-radical-solutions-needed-for-syria/>

David Beasley and “Hunger Ward”: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/10/wfps-b-easley-promotes-hunger-ward-documentary-on-malnutrition-in-yemen/>

Blinken og Pompeo er enige: Død over syriske børn

30. marts (EIRNS) – Den alvorlige situation i Syrien er ved at blive en af de kritiske skilleveje i den intensiverede kamp mellem det britiske imperiums folkemorderiske politik og et nyt paradigme baseret på fred gennem udvikling. Efter ti års krigsførelse i Syrien, iværksat og orkestreret af Obama-administrationen med den hensigt at ruinere landet, bevæbne terrorister til at ødelægge dets sociale og politiske struktur, myrde dets statsoverhoved og plyndre dets råmaterialer – dvs. hvad George W. Bush gjorde i Irak og Obama gjorde i Libyen – balancerer nationen på randen af helvede. Halvfems procent af befolkningen er faldet tilbage i fattigdom (den højeste andel i verden). Der er kilometerlange køer for at købe et brød eller en liter benzin, og elektricitetsforsyningen i Damaskus er nede i tre timer om dagen. Selvom kampene stort set er forbi, er millioner af flygtninge ude af stand til at vende hjem på grund af ensidige amerikanske sanktioner, som forhindrer enhver genopbygning. Præsident Trumps udtrykte intention om at afslutte den ulovlige og onde krig blev fuldstændig afvist af de militære ledere, som angiveligt tog ordrer fra den øverstbefalende. Den eneste grund til at Syrien overlever som en suveræn stat er, at Rusland greb ind, deltog i en krig mod terroristerne og forsvarede den

suveræne regering under præsident Bashar al-Assad.

Mandag afholdt FN's Sikkerhedsråd et forum om situationen i Syrien, hvor krigspartiets ondskab blev fuldstændig udstillet. Bidens udenrigsminister, Antony Blinken, der som viceudenrigsminister under Obama foreslog fuld krig og regimeskift mod Assad, talte for krig. I FN havde han frækheden til at fælde en tåre for det "syriske folks akutte behov, som vi har hørt beskrevet så malerisk i dag. Det er klart, at disse behov, herunder at have nok at spise og adgang til medicin, ikke vil blive dækket af Assad-regimet". Ikke en eneste sjæl ved dette møde var uvidende om, at de amerikanske sanktioner har til hensigt at sikre, at Assad ikke er i stand til at brødføde sit folk.

Som oberst (pensioneret) Richard Black fortalte Schiller Instituttets konference den 21. marts: "Sanktioner gør intet andet end at angribe de uskyldige, de fattige, de hjælpeløse! De er den mest grusomme og barbariske type krigsførelse, som kan føres".

Den russiske viceudenrigsminister, Sergei Vershinin, svarede Blinken: "Washingtons og Bruxelles' reaktion på FN's generalsekretærs opfordring til at lette og ophæve ensidige sanktioner midt i corona-viruspandemien var tværtimod, uden fortilfælde, at stramme vedtagne begrænsninger – uden om FN's Sikkerhedsråd – herunder indførelsen af den berygtede Cæsar-lov i juni 2020. Desværre omtalte den ærede repræsentant for USA og andre vestlige kolleger en masse ting i dagens taler, men ikke USA's og EU's sanktioner og deres dramatisk negative effekt på almindelige syrere".

Hvordan kan en nation, der hævder at være optaget af menneskerettigheder, påtvinge sult for millioner af børn i Syrien og Yemen gennem sanktioner og krig? Hvordan kan en nation, der har dræbt millioner af uskyldige muslimer for at opnå "regimeskifte" i Irak, Libyen og Syrien, kræve

moralsk renhed over islam ved at erklære Kina skyldig i "folkedrab" mod uigurerne – som både Pompeo og Blinken har gjort – når enhver af deres repræsentanter blot behøver at rejse til Xinjiang for at se, at det er en total løgn?

Der har været et drastisk svigt af moral i den transatlantiske verden – svigt i at imødegå pandemiens dødelige forløb, manglende medfølelse med ofrene for deres krige og sanktioner, manglende håndtering af de mest grundlæggende menneskerettigheder, inklusive fattigdom og sult inden for deres egne lande.

Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen skaber de institutionelle rammer, hvormed politiske ledere og berørte borgere kan og må handle for at vende dette onde, og inspirere verden til at genoprette menneskets værdighed gennem internationalt samarbejde, for at genskabe en kærlighed til videnskab, til skønhed, til klassisk kultur og menneskelig udvikling. Det malthusianske nye grønne klimaudspil, 'Green New Deal', kan og må besejres. Download og cirkuler brochuren "Det store spring tilbage – LaRouche knuser 'Green New Deal'-svindlen".

Bidens illegale bombning i Syrien – går USA tilbage til regimeskifte-krige

27. februar (EIRNS) – Den amerikanske bombning af en efter sigende iransk støttet millits-stilling i Syrien torsdag aften, hvor man hævdede, at det var et defensivt angreb for at beskytte amerikanske styrker i Irak, er blevet fordømt af en lang række politiske og professionelle kilder i mange

lande som en alvorlig overtrædelse af folkeretten og den amerikanske forfatning. Kongresmedlemmer fra begge partier har afvist det dødbringende angreb for overtrædelse af såvel den amerikanske forfatning, som kræver kongresgodkendelse for krigshandlinger undtagen når nationen er under direkte angreb, som FN-pagten.

Spørgsmålet der trænger sig på: Vil Biden regeringen lede USA tilbage til sporet med "regimeskifte-krige?" Præsident Donald Trump var ude af stand til at gennemføre sin hensigt om at afslutte de "endeløse krige", der blev søsat af Bush og Obama, eftersom det militærindustrielle kompleks (som Trump direkte beskyldte for at kræve nye krige på vegne af våbenproducenterne) tilbagekaldte hans ordrer om at trække sig ud af Irak og Afghanistan. Trump havde succes med ikke at tillade nye krige, men nu har præsident Biden Antony Blinken som sin udenrigsminister. Det var Blinken, der som Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver og viceudenrigsminister, førte kampagnen for at gennemføre et regimeskifte mod den syriske præsident Bashar Al-Assad og fejlagtigt beskyldte Assad for at bruge kemiske våben mod sin egen befolkning, en løgn frembragt af britisk efterretningstjeneste. Var angrebet i Syrien torsdag aften en prøveballon for krigspartiet i forhold til at gå tilbage til at tjene som den militære snigmorder for britiske kolonikrige?

Der er samtidig bestræbelser fra verdens ledere for at overbevise Biden-administrationen om at afværge den voksende fare for krig mod Iran, en krig, der helt sikkert vil optrappe potentialet for en generel krig med Rusland og Kina. Demokraterne under Obama forhandlede den oprindelige JCPOA-aftale med Iran, en aftale, som selv førende israelske militær- og efterretningseksperter mener var yderst gavnlig for at forhindre atomar spredning (på trods af Bibi Netanyahus gale rablen imod den). Men bombing af Iran-støttede styrker, der direkte samarbejder med den

irakiske regering om at bekæmpe resterne af terrorist-ISIS-netværk, kan underminere enhver ny samtale med Teheran – hvilket måske er, hvad krigspartiet havde til hensigt med dette luftangreb i Syrien...

Vi fortsætter her med et uddrag fra lederen den 28. februar: Som et 'casestudie' af spændingen mellem udviklings-destruerende geopolitik og det nye paradigme for økonomisk vækst, betragt tilfældet Irak.

I et kommende interview udført søndag satte Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, Biden-bombningen den 25. februar i sammenhæng med Bælte- og Vejinitiativets potentiale for at omforme Sydvestasien, såvel som hans egen indsats for at skabe en folkebevægelse, der er i stand til at forstå og kræve den økonomiske politik, der kan give dem en lys fremtid. I 2019 besøgte den irakiske premierminister, Adel Abdel-Mahdi, Kina med en stor delegation, og udarbejdede aftaler, hvorved en lille del af Iraks olieeksport kunne bruges til at sikre kredit fra Kina til produktive investeringer i projekter som havne og anden større infrastruktur, der så desperat behøves for at skabe en fuld, voksende økonomi. Men udbruddet af en "farverevolution" i Irak efter Abdel-Mahdis tilbagevenden, og mordet på den iranske general Qassem Soleimani i januar 2020 samt den irakiske militærleder Abu Mahdi Al-Muhandis, bragte en ny regering ind og satte midlertidigt en stopper for muligheden for en aftale mellem Irak og Kina.

Men Askary har lagt grundlaget for en folkelig mobilisering. I november 2019 søsatte han den arabiske 'LaRouche School of Physical Economics'. Han hjalp en irakisk Facebook-gruppe for infrastruktur til at vokse fra 30.000 til 280.000 medlemmer, før den blev slettet af Facebook i november 2020. Han er fortsat med at organisere sig gennem adskillige online-communities, regeringskontakter og gennem de irakiske medier, og har bidraget til at katalysere populære demonstrationer til

støtte for Irak-Kina aftalen. "Vil irakiske unge være militsfolk eller ingeniører?" spørger Askary udfordrende.

Udviklingen af en veluddannet og aktiv borgerbevægelse er i dén grad nødvendig i USA (og alle andre nationer), hvor de nuværende ledelsesstrukturer ikke har de nødvendige svar.

**Verdens stormagter
forbereder sig på krig –
kun direkte
diplomati mellem
verdenslederne kan
forhindrer en katastrofe.**

18. september 2020 (EIRNS) – Da Præsident Trump i torsdags talte til en kæmpe stor forsamling i Wisconsin, gentog han at han trækker de militære styrker ud af Afghanistan, Irak og delvist Syrien. Han erklærede, at USA's våben er til for "at holde os ude af krige", ikke for at udkæmpe dem. Det er slet ikke tydeligt, om ministrene Pompeo og Esper er enige – og heller ikke om de har tænkt sig at følge Trumps ordrer.

Det åbenlyse militærkup, støttet af højtstående officerer, som blev belyst på Schiller Instituttets konference den 5. september i en eksplosiv præsentation af fhv. chef for Pentagons strafferetlige afdeling, fhv. oberst Richard Black, er et resultat af vreden blandt det militærindustrielle kompleks imod Trumps ønske om fred –

især hans gentagne påstand om, at "det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med Rusland", en overbevisning som, indtil for nyligt, også gjaldt Kina.

Se blot hvordan Pentagon udfører sine operationer, og husk Trumps udtalelse til pressen den 7. september, hvor han sagde: "Jeg påstår ikke, at militæret elsker mig – soldaterne gør, men lederne i Pentagon gør nok ikke, for det eneste de vil er at udkæmpe krige, så alle de vidunderlige firmaer, som laver bomber og laver fly og alt det andet, forbliver glade" – det er det ærligste en præsident har været om de ledende fraktioner i Pentagon, siden præsident Eisenhower identificerede faren ved det militærindustrielle kompleks i 1961. Overvej følgende:

- Den 17. september offentliggjorde NATO en ny kommandogruppe, "den Atlantiske Kommando", ledet af admiral Andrew Lewis, øverstkommanderende for USA's 2. flåde, som skal "sikre kritiske forstærknings- og forsyningsruter fra Nordamerika til Europa"- endnu en forberedelse på krig med Rusland. Admiral Lewis, som bevis herfor, kommanderer i dag en anti-ubådsøvelse i Nordatlanten, med angrebsskibe, styrede missiler, to hurtige angrebsatomubåde og fly.

"Vi er nødt til at opretholde vores positionelle fordel i forhold til russernes undersøiske kapacitet", sagde Lewis.

- Admiral Charles Richard, øverstbefalende for den amerikanske strategiske kommando, fortalte i går til Senatet, at "det er vigtigt for nationen at vedligeholde evnen til at foretage en atomprøve, hvis der skulle opstå et problem."

- Den 17. september udtalte den amerikanske Stillehavskommandos øverstbefalende, admiral Phil Davidson, til organisationen "Missile Defense Advocacy Alliance" (Alliance for støtte til Missilforsvar), at USA hurtigst muligt må forsyne Guam med både omfattende ny missilforsvarskapacitet, for at beskytte de "milliarder af dollars i forsvarsudstyr" som er udstationeret der, men

også med omfattende offensiv missilkapacitet: "Kina har en dybtgående fordel over USA i forhold til deres ballistiske missiler og et kæmpe forspring i deres jord-til-luft-missiler. Vi er nødt til at komme med i det offensive magtspil".

Alt dette skete på den samme dag. Er det "et spil", som admiralen påstår? Rusland og Kina tror ikke længere, at dette bare er normale tider, men derimod at de begge er truet af en invasion – og de tager de nødvendige forholdsregler for at forberede sig på denne invasion.

Pompeo sendte sin viceudenrigsminister, Keith Krach, til Taiwan for at deltage i en mindehøjtidelighed for Lee Teng-hui, grundlæggeren af Taiwans uafhængighedsbevægelse; et alvorlig brud på Et-Kina-politikken, som har været grundlaget for fred i Asien siden Vietnam-krigen.

PLA (Folkets Befrielseshær, Kinas militær) reagerede med en stor militærøvelse i dag, med overskrifter i den kinesiske presse om en "øvelse for overtagelse af Taiwan", og om at "PLA påbegynder ægte kamporienterede øvelser i Taiwan-strædet". De betragter ikke Pentagons hensigt som "inddæmning" alene, men som en mobilisering til angreb. Mens Kina ikke vil angribe en anden nation, vil de ihærdigt forsvare deres egen.

I mellemtiden i Moskva, meddelte forsvarsminister General Sergei Shoigu, at mens den militærpolitiske situation i den vestlige strategiske sektor fortsat er anspændt, vil Rusland også på dramatisk vis opbygge det "østlige militære distrikt", for at neutralisere voksende trusler" og samtidig "udvikle den nordiske flåde for at styrke landets forsvarskapacitet og sikre Ruslands nationale interesser i Arktis.

Krigstrommerne lyder. Tror de vanvittige i en periode med term nukleare våben, at de kan "vinde" en krig mod Rusland og Kina? Til hvilket formål? For at bevare "vores livsstil"

og vores "værdier", som de så ofte udtaler? Er "vores livsstil" defineret af oprør på gaden, en omfattende narkotikaepidemi, økonomisk forfald, evig krig og kulturelt forfald? Eller vil præsident Trumps intentioner om at genoprette suverænitet, ikke kun for USA men for alle nationer, og især Rusland og Kina, blive respekteret.

Oberst Blacks advarsel om et militært kupforsøg giver genlyd vidt omkring. Mere end 72.000 har set hans video fra Schiller Instituttets konference, mens snesevis af nyhedstjenester har spredt budskabet. Mere end 7000 så et interview med Oberst Black på den britiske hjemmeside "the UK Column". Præsidenten er med sikkerhed klar over faren.

En løsning på alle disse farer er i præsidentens hænder – til at afsætte en dato for det møde, som præsident Putin foreslog, og som Trump sagde ja til, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, helst i løbet af FN's generalforsamling, der netop er begyndt, og tage fat på den eksistentielle krise menneskeheden står overfor i alle dens facetter.

"Aktionsdag": Ungdommen mobiliserer for 1,5 milliarder arbejdspladser verden over med

' LaRouche-planen '

Den 17. juni (EIRNS) – To positive initiativer skiller sig i dag ud fra den omsiggribende pandemi samt andre voksende kriser. Schiller Instituttets ungdomsafdeling ledte en multinational aktionsdag, som opfordrede lederne fra de fire magter – USA, Rusland, Kina og Indien – til at hæve sig over stridighederne og mødes for at igangsætte tiltag for det almene vel, i særdeleshed mht. infrastruktur indenfor sundhed og medicin for at bekæmpe COVID-19, og for at skabe produktivitet i det økonomiske system gennem "LaRouche-planen" for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, og alt som hører til. For det andet, i samme ånd, blev der i dag afholdt et møde mellem kinesiske og afrikanske ledere, under titlen "Kina-Afrika-Solidaritetstopmøde mod COVID-19", som blev ledet og adresseret af Præsident Xi Jinping og den Afrikanske Unions formand, Cyril Ramaphosa, blandt andre.

Det ekstraordinære topmøde skabte en ny "Platform for medicinske forsyninger til Afrika", for at alle afrikanske nationer de næste seks måneder kunne få adgang til diagnostiske og terapeutiske forsyninger for at bekæmpe pandemien. Ramaphosa, som i den senere tid har påpeget vigtigheden af rumforskning og kernekraft, lagde vægt på tiltag for at tilsidesætte ubetalelig gæld i Afrika i denne nødsituation, for at bekæmpe virusset.

Schiller Instituttets aktionsdag inkluderede henvendelser, gennem alle former for kommunikation, til hundredvis af individer og organisationer, som har muligheden for at påbegynde de nødvendige initiativer til et nyt økonomisk system, hvis akutte mål er fokuseret på infrastruktur til global sundhed, som overskriften på Schiller Instituttets begæring lyder: "Forsvar

Jordens allervigtigste ressource – mennesket!”

Planen for denne aktivering findes i dokumentet: "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser". Rapporten, produceret af LaRouchePAC, vil blive diskuteret lørdag d. 20. juni, kl. 20:00 (dansk tid) af landbrugsledere, fagforeningsledere og andre, ved LaRouchePAC's ugentlige, nationale "rådhus", under overskriften: "1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser verden over – hvordan USA's arbejdsstyrke bringes tilbage til videnskabsbaseret produktion". Dette er lyset, som skinner gennem det der ellers kan synes et håbløst mørke af uretfærdighed og lidelse, uden nogen vej imod en produktiv fremtid. Dette er en opfordring til handling.

Det modsatte til denne kampberedte tilgang til et samarbejde om et nyt økonomisk system, blev udstillet i dag i nye amerikanske udenrigspolitiske initiativer mod Syrien, i et modbydeligt skue af britisk imperialistisk geopolitisk taktik for regimeskifte. Det bliver gjort værre af, at sanktionerne bemyndiges og har den samlede støtte fra de neoliberale og neokonservative tosser, der tilføjede det som en paragraf i den seneste Lov for den Nationale Forsvarsmyndighed (National Defense Authorization Act). Udenrigsministeriet bekendtgjorde 39 nye sanktioner mod den syriske præsident, Bashar al-Assad, hans kone, mange familiemedlemmer og andre syriske ledere, hvilket forbyder nogen som helst form for økonomisk støtte til nationen. Dette sker efter at detaljer om den desperate situation med mangel på medicin og fødevarer i Syrien blev formidlet til FN's Sikkerhedsråd den 16. juni, og gennem advarsler om truende hungersnød i Syrien fra FN's administrerende direktør for Verdens Fødevarerprogram, David Beasley, i et

interview den 12. juni med dagbladet The National i de Forenede Arabiske Emirater. Mere end 9 millioner mennesker i Syrien har ingen fødevarerikkerhed (uden tilstrækkelig føde, enten grundet mangler eller forsyninger), og yderligere 2 millioner står på randen.

En del af dette billede inkluderer Libanon, tæt forbundet hermed, hvor banksystemet er brudt sammen. Libanon, en nation med 5 millioner mennesker, har taget imod 1,5 millioner syriske flygtninge. I de seneste dage bliver der taget skridt hen imod et "nyt paradigme" i samarbejde med Kina, med en intervention for udvikling af infrastruktur og mulig understøttelse af Syrien gennem russiske og iranske initiativer.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, talte i sit ugentlige webcast i dag, om hvordan det "ikke er tid til geopolitiske spil". Ønsker man at skabe "et regimeskifte i Syrien gennem hungersnød?"

Efter en detaljeret beskrivelse af situationen, samt andre af dagens udviklinger, såsom at Tyskland og USA "driver fra hinanden", sluttede hun af med at understrege den generelle pointe om, hvad der er brug for blandt nationer. "Tyskland og USA bør arbejde sammen for at løse flygtningekrisen, opbygningen af Sydvestasien, overvindelsen af pandemien, samarbejde om industrialiseringen af Afrika – dette er den slags ting, som vi skulle stikke hovederne sammen om. Vi bliver nødt til at have et andet paradigme og en fuldstændig anden måde at tænke på. Fordi nationale interesser er fine – jeg går fuldt ind for nationale interesser, herunder Tysklands. Men som Friedrich Schiller har sagt mange gange, man kan ikke have nationale interesser, som er i konflikt med menneskeheden. Derfor bliver man nødt til at være en patriot og en verdensborger

på samme tid.”

”Så det er denne ånd som Schiller Instituttet forsøger at vække til live. Dette vil være emnet på vores kommende konference, d. 27. juni”. Find indbydelsen til konferencen her:

<http://schillerinstitut.dk/si/2020/06/invitation-til-konferencevil-menneskeheden-blomstre-op-eller-gaa-til-grundefremtiden-kraever-et-fire-magts-topmoede-nu/>